

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 17.10.2023
COM(2023) 660 final

2023/0379 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Uredbe (EU) 2016/1011 v zvezi s področjem uporabe pravil za referenčne vrednosti, uporabo referenčnih vrednosti, ki jih zagotavlja upravljavec iz tretje države, v Uniji in nekaterimi zahtevami glede poročanja

(Besedilo velja za EGP)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Ta predlog je del svežnja ukrepov za racionalizacijo zahtev glede poročanja. Njegov cilj je racionalizirati izdajanje dovoljenj in registracijo ter zmanjšati breme za podjetja v EU, zlasti mala in srednja podjetja (MSP, tj. manjše upravljavce referenčnih vrednosti in uporabnike referenčnih vrednosti). Regulativni okvir, ki se uporablja za ta podjetja, je večplasten. Zanje se uporabljajo različna pravila in zahteve glede poročanja, odvisno od vrste referenčne vrednosti, ki jo zagotavljajo. Namen Uredbe (EU) 2016/1011 (v nadaljnjem besedilu: uredba o referenčnih vrednostih) je odpraviti pomisleke glede točnosti in celovitosti referenčnih vrednosti ne glede na velikost in sistemsko naravo takih referenčnih vrednosti. Vprašanje je, ali so nekatere zahteve uredbe o referenčnih vrednostih sorazmerne, zlasti za upravljavce, ki ponujajo referenčne vrednosti, ki so v instrumentih, pogodbah ali skladih nizke, ali ki zagotavljajo indekse le omejenemu številu uporabnikov referenčnih vrednosti v skladu z dvostranskimi pogodbami (po meri izdelani indeksi). Udeleženci na trgu so pozvali k reviziji okvira uredbe o referenčnih vrednostih in k temu, da bi bile regulativne zahteve odvisne od sistemskega pomena referenčne vrednosti ali pomena vloge, ki jo ima referenčna vrednost pri delovanju trgov v državi članici ali v EU.

Komisija je v svojem sporočilu „Dolgoročna konkurenčnost EU: pogled v obdobje po letu 2030“¹ poudarila pomen regulativnega sistema, ki zagotavlja, da se cilji dosežejo z minimalnimi stroški. Zato se je zavezala k novim prizadevanjem za racionalizacijo in poenostavitev zahtev glede poročanja s končnim ciljem, da se upravna bremena zmanjšajo za 25 %, ne da bi pri tem ogrozili s tem povezane cilje politike.

Zahteve glede poročanja imajo ključno vlogo pri zagotavljanju ustreznega spremljanja in pravilnega izvrševanja zakonodaje. Stroški zahtev se v veliki meri izravnavajo z njihovimi koristmi, zlasti pri spremljanju in zagotavljanju skladnosti s ključnimi ukrepi politike. Vendar je treba te zahteve racionalizirati, da bi zagotovili, da izpolnjujejo predvideni namen, in omejili upravno breme. Zahteve glede poročanja lahko nalagajo nesorazmerna bremena deležnikom, vključno z MSP in mikropodjetji, tudi glede na organizacijski in tehnološki razvoj, zaradi katerega je potrebno prilagoditi prvotne zahteve glede poročanja.

Racionalizacija obveznosti poročanja in zmanjšanje upravnih bremen sta zato prednostni nalogi.

Namen tega zakonodajnega predloga je pregledati področje uporabe uredbe o referenčnih vrednostih, odpraviti njene pomanjkljivosti ter uvesti osredotočene izboljšave delovanja uredbe o referenčnih vrednostih.

• Politično in pravno ozadje

Referenčna vrednost je indeks², ki se uporablja kot referenca za določanje cene finančnega instrumenta ali finančne pogodbe ali za merjenje uspešnosti investicijskega sklada. Trenutno se izdeluje širok nabor referenčnih vrednosti, vključno z referenčnimi obrestnimi merami, kot

¹ COM(2023) 168.

² Indeks je statistična meritev, običajno cene ali količine, ki se izračuna ali določi na podlagi reprezentativnega sklopa osnovnih podatkov.

je EURIBOR, referenčnimi vrednostmi za lastniški kapital, kot so indeksi CAC 40, DAX ali S&P 500, in referenčnimi vrednostmi za blago, npr. referenčnimi vrednostmi za energente, kot sta West Texas Intermediate ali Brent. Uredba o referenčnih vrednostih zajema več različnih razredov osnovnih sredstev, ki zajemajo lastniške instrumente (in lastniškim podobne instrumente, kot so investicijski skladi, s katerimi se trguje na borzi), instrumente s stalnim donosom, obresti, kredite ali menjalne tečaje ter različne vrste blaga.

V preglednicah 1–3 je ponazorjeno, kako so bile v trenutni uredbi o referenčnih vrednostih organizirane glavne vrste referenčnih vrednosti, ki zajemajo glavne razrede sredstev v okviru treh razsežnosti, tj.: (1) zneska sredstev, ki se sklicujejo na referenčno vrednost; (2) razreda osnovnih sredstev in (3) vrst vhodnih podatkov, ki se uporabljajo za izračun referenčne vrednosti.

Preglednica 1: Obstoječa zakonodaja: različne referenčne vrednosti glede na obseg uporabe v EU

Kategorija	Kvantitativni prag ³	Posredovanje je bilo treba razvrstiti kot tako	Pravne posledice:	Trenutna populacija
Ključne referenčne vrednosti	- 500 milijard EUR ali - 400 milijard EUR + 2 kvalitativni merili iz člena 20(1)(c) ali - referenčna vrednost temelji na predloženih podatkih prispevajočih oseb, katerih večina ima sedež v eni državi članici, in se priznava za ključno v tej državi članici	Komisija sprejme izvedbene akte v skladu s členom 20(1) uredbe o referenčnih vrednostih (izvedbeni akt Komisije ⁴).	Uporabljajo se dodatna pravila (členi 20–23), vključno z obveznim upravljanjem (pristojni organ je pooblaščen, da od upravljavca zahteva, da še naprej objavlja referenčno vrednost) in obveznim prispevanjem (če upravljavec obvesti pristojni organ o nameri prispevajoče osebe, da ne bo več prispevala vhodnih podatkov, ima pristojni organ pooblastilo, da od prispevajoče osebe zahteva, da prispeva vhodne podatke).	EURIBOR, WIBOR, STIBOR, NIBOR
Pomembne referenčne vrednosti	- referenčna vrednost ni ključna referenčna vrednost in izpolnjuje eno od naslednjih meril: - 50 milijard EUR ali - referenčna vrednost nima ustreznih nadomestitev, ki jih narekuje trg, ali pa jih je zelo malo, in, če se referenčna vrednost preneha zagotavljati ali se zagotavlja na podlagi vhodnih podatkov, ki ne predstavljajo več v celoti dejanskega tržnega ali gospodarskega stanja, ali na podlagi nezanesljivih vhodnih podatkov, bi to pomembno in negativno vplivalo na celovitost trgov, finančno stabilnost, potrošnike, realno gospodarstvo ali financiranje gospodinjstev ali podjetij v eni ali več državah članicah.	Pristojni organ, odgovoren za nadzor upravljavca, se odloči, ali referenčno vrednost razvrsti kot pomembno ali nepomembno.	- ciljno usmerjene poenostavitve zahtev iz naslova II uredbe o referenčnih vrednostih na podlagi pravila „upoštevaj ali pojasni“ (glej člen 25 uredbe o referenčnih vrednostih) subjekti, ki so že pod nadzorom, morajo biti samo registrirani za upravljanje pomembnih referenčnih vrednosti	Od septembra 2022 je bilo po ocenah v področje uporabe uredbe o referenčnih vrednostih vključenih 50 pomembnih referenčnih vrednosti, ki jih je ponujalo šest upravljavcev ⁵ .
Nepomembne referenčne vrednosti ⁶	referenčna vrednost, ki se ne šteje za ključno ali pomembno		- dodatne poenostavitve zahtev iz naslova II uredbe o referenčnih vrednostih na podlagi pravila „upoštevaj ali pojasni“ (glej člen 26 uredbe o referenčnih vrednostih) - za upravljanje nepomembne referenčne vrednosti je potrebna samo registracija	Vse druge referenčne vrednosti.

³ Izračun na podlagi skupne vrednosti finančnih instrumentov, finančnih pogodb ali investicijskih skladov v Uniji, ki se sklicujejo na referenčno vrednost, ki jo določi upravljavec referenčnih vrednosti.

⁴ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/1368, kot je bila spremenjena.

⁵ To izključuje neznano število pomembnih referenčnih vrednosti upravljavcev iz tretjih držav, ki takrat še niso pridobili priznanja ali odobritve.

⁶ Siva polja se nanašajo na referenčne vrednosti, za katere se za upravljavca ne bi več zahtevala registracija. Glej spodaj.

Preglednica 2: Obstoječa zakonodaja: različne referenčne vrednosti glede na razred osnovnih sredstev

Razred osnovnih sredstev	Opredelitev	Posredovanje je bilo treba razvrstiti kot tako	Pravne posledice:
Referenčne obrestne mere	„pomeni referenčno vrednost, ki je [...] določena na podlagi stopnje, po kateri lahko banke na denarnem trgu posojajo drugim bankam ali agentom, ki niso banke, ali si izposojajo od njih“	Posredovanje ni potrebno. Pristojni organ, odgovoren za nadzor upravljavca, se odloči referenčno vrednost razvrstiti glede na razred sredstev, ki ga meri.	Za referenčne obrestne mere velja posebna ureditev iz Priloge I k uredbi o referenčnih vrednostih.
Referenčne vrednosti za blago	„pomeni referenčno vrednost, pri kateri je osnovno sredstvo [...] blago [...], razen pravic do emisij toplogrednih plinov [...]“		Za referenčne vrednosti za blago razen: - referenčnih vrednosti za blago, pri katerih večina nadzorovanih subjektov prispeva vhodne podatke, - referenčnih vrednosti za blago, ki so tudi referenčne vrednosti reguliranih podatkov, - ključnih referenčnih vrednosti za blago, katerih je osnova zlato, srebro ali platina, velja posebna ureditev iz Priloge II k uredbi o referenčnih vrednostih.
Druge (vključuje: lastniške instrumente, instrumente s stalnim donosom, dolžniške instrumente, menjalne tečaje...)	[vsaka druga referenčna vrednost]		Velja splošna ureditev iz uredbi o referenčnih vrednostih

Preglednica 3: Obstoječa zakonodaja: različne referenčne vrednosti glede na vrsto vhodnih podatkov

Vrsta vhodnih podatkov	Opredelitev	Posredovanje je bilo treba razvrstiti kot tako	Pravne posledice:
Referenčna vrednost reguliranih podatkov	Referenčna vrednost, določena z uporabo formule, ki zajema: (a) vhodne podatke, ki se v celoti prispevajo: (i) prek mesta trgovanja [...] ali mesta trgovanja v tretji državi, za katero je Komisija sprejela [sklep o enakovrednosti][...]; (ii) prek sistema odobrenih objav [...] ali ponudnika stalnih informacij [...]; (iii) prek odobrenega mehanizma poročanja [...]; (iv) prek borze električne energije [...]; (v) prek borze zemeljskega plina [...]; (vi) dražbenega sistema; (vii) prek ponudnika storitev, na katerega je upravljavac referenčne vrednosti [...] v zunanje izvajanje prenesel zbiranje podatkov, če ta ponudnik storitev prejme podatke v celoti in neposredno od subjekta iz točk (i) do (vi) tega odstavka;	Posredovanje ni potrebno. Pristojni organ, odgovoren za nadzor upravljavca, se odloči referenčno vrednost razvrstiti glede na vrsto vhodnih podatkov.	Za referenčne vrednosti reguliranih podatkov veljajo pomembne poenostavitve zahtev v zvezi z nadzorom vhodnih podatkov, poročanjem o kršitvah in prispevanjem vhodnih podatkov (glej člen 17). Referenčnih vrednosti reguliranih podatkov ni mogoče določiti za ključne referenčne vrednosti, tudi če presegajo kvantitativne pragove iz člena 20.

	(b) čiste vrednosti sredstev investicijskih skladov.		
Vsaka druga referenčna vrednost	Vsi vhodni podatki, ki se ne štejejo za regulirane podatke.		Velja splošna ureditev iz uredbe o referenčnih vrednostih

Finančni trgi so svetovni trgi, referenčne vrednosti pa se pripravljajo in uporabljajo na mednarodni ravni. Evropske banke, investicijski skladi in drugi uporabniki referenčnih vrednosti⁷ se sklicujejo na referenčne vrednosti iz EU in referenčne vrednosti iz tretjih držav za različne namene, od zavarovanja lastnih tveganj, vključno s tveganji spremembe obrestne mere ter kreditnimi in valutnimi tveganji, ter ponujanja produktov za zavarovanje tveganja svojih strank do priprave naložbenega portfelja, pri čemer referenčno vrednost uporabljajo kot naložbeno predlogo ali kot referenčno merilo za uspešnost naložbenega portfelja. Uredba o referenčnih vrednostih določa seznam primerov uporabe, ki jih zajema uredba, kot sledi:

- (a) izdaja finančnega instrumenta, ki se sklicuje na indeks ali kombinacijo indeksov;
- (b) določitev zneska, ki ga je treba plačati na podlagi finančnega instrumenta ali finančne pogodbe s sklicevanjem na indeks ali kombinacijo indeksov;
- (c) stranka v finančni pogodbi, ki se sklicuje na indeks ali kombinacijo indeksov;
- (d) zagotavljanje posojilne obrestne mere [...], izračunane kot cenovni razpon ali pribitek k indeksu ali kombinaciji indeksov [...];
- (e) merjenje uspešnosti investicijskega sklada s pomočjo indeksa ali kombinacije indeksov [...].

Uredba o referenčnih vrednostih ureja tudi uporabo referenčne vrednosti v EU⁸. Cilj uredbe o referenčnih vrednostih je torej zagotoviti pravilno delovanje trgov EU ter visoko raven varstva potrošnikov in vlagateljev v zvezi z referenčnimi vrednostmi na ravni EU, kot je poudarjeno v uvodni izjavi 6 uredbe o referenčnih vrednostih. V skladu s tem člen 29 uredbe o referenčnih vrednostih ureja uporabo referenčnih vrednosti v Uniji.

Uredba o referenčnih vrednostih se je začela uporabljati 1. januarja 2018, s prehodnim obdobjem do 31. decembra 2019 za obstoječe referenčne vrednosti in referenčne vrednosti iz tretjih držav. Rok za referenčne vrednosti iz tretjih držav je bil pozneje dvakrat preložen. Komisija je julija 2023 sprejela osnutek delegirane uredbe na podlagi uredbe o referenčnih vrednostih, da bi ponovno podaljšala prehodno obdobje do 31. decembra 2025 za referenčne vrednosti iz tretjih držav, ki jih uporabljajo nadzorovani subjekti v EU⁹.

Uredba o referenčnih vrednostih izhaja iz načel Mednarodnega združenja nadzornikov trgov vrednostnih papirjev (načela IOSCO) in načel za agencije za sporočanje cen nafte Mednarodnega združenja nadzornikov trgov vrednostnih papirjev (načela IOSCO PRA). Ta

⁷ Nadzorovani subjekti so opredeljeni v členu 3(1), točka 17, uredbe o referenčnih vrednostih.

⁸ Člen 2(1) uredbe o referenčnih vrednostih. Uredba o referenčnih vrednostih ureja uporabo referenčne vrednosti s strani nadzorovanih subjektov v EU, ki jih imenujemo „uporabnike referenčnih vrednosti“. Stranke teh nadzorovanih subjektov, vlagatelji in podjetja, ki želijo pridobiti izpostavljenost referenčnim vrednostim prek enega od zgoraj navedenih primerov uporabe, se imenujejo „končni uporabniki“ referenčnih vrednosti.

⁹ Glej <https://webgate.ec.europa.eu/regdel/#/delegatedActs/2036?lang=en>.

sklopa načel sta bila razvita na mednarodni ravni v obdobju 2012–2013 kot odziv na različna razkritja o manipulaciji referenčnih vrednosti in sta pomemben jedrni element v predpisih o referenčnih vrednostih po vsem svetu. Upošteva jih večina profesionalnih upravljavcev referenčnih vrednosti, večinoma na podlagi samocertificiranja.

• Pregled predloga

V skladu s ciljema racionalizacije poročanja in zmanjšanja splošnega regulativnega bremena ter odzivom na zahtevo po pregledu uredbe o referenčnih vrednostih v smislu njenega področja uporabe in pravil za uporabo referenčnih vrednosti iz tretjih držav je cilj tega predloga odpraviti naslednji dve pomanjkljivosti:

- (1) nezadostna sorazmernost v sedanji uredbi o referenčnih vrednostih, zlasti ker za upravljavce nepomembnih referenčnih vrednosti velja zahteva za registracijo od prve uporabe referenčne vrednosti, ki jo ponujajo;
- (2) morebitni odvračilni učinki zahteve po pridobitvi priznanja ali odobritve na pripravljenost upravljavcev iz tretjih držav, da ponudijo referenčne vrednosti v EU. Upravljavci referenčnih vrednosti iz tretjih držav, ki se pogosto ne nadzirajo v svoji domači jurisdikciji, se pri iskanju dostopa do trga EU s priznavanjem ali odobritvijo soočajo z znatnim dodatnim regulativnim bremenom. To predstavlja tveganje zmanjšanja števila in raznolikosti referenčnih vrednosti, ki so na voljo uporabnikom referenčnih vrednosti iz EU.

Cilji politike uredbe o referenčnih vrednostih bi se morali še vedno doseči, če se uredba osredotoča na ključne referenčne vrednosti, pomembne referenčne vrednosti, referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom. Zato bi morale v skladu s tem predlogom zahteva za registracijo ali dovoljenje in večina vsebinskih zahtev veljati še naprej samo za upravljavce navedenih kategorij referenčnih vrednosti.

Koristi racionalizacije

Ta predlog na novo določa področje uporabe uredbe o referenčnih vrednostih. Čeprav materialnopravna pravila ostajajo enaka, se bodo uporabljala za manjše število udeležencev na trgu na podlagi pristopa, ki temelji na sistemskem pomenu referenčnih vrednosti. Poleg tega predlog vključuje dodatne izboljšave postopkovnih pravil, ki pojasnjujejo nekatere vidike, ki so v praksi prispevali k pravni negotovosti, zlasti pri uporabnikih referenčnih vrednosti.

Ta predlog bo zmanjšal breme, povezano z registracijo in nadzorom upravljavcev nepomembnih referenčnih vrednosti. Ti upravljavci predstavljajo veliko večino (približno 90 %) skupnega števila upravljavcev, vendar je uporaba njihovih referenčnih vrednosti gospodarsko manj pomembna.

Rezultati uredbe o referenčnih vrednostih kažejo tudi, da je v štirih letih uporabe samo en pristojni nacionalni organ naložil globo. To globo je leta 2021 naložil nemški organ za nadzor finančnih storitev BaFin v zvezi s kontrolami nadzorovanega subjekta pri njegovem prispevku h ključni referenčni vrednosti¹⁰. V skladu s tem predlogom bodo nadzorni organi še naprej pregledovali dejavnost prispevanja h ključni referenčni vrednosti.

¹⁰ Glej poročilo ESMA za leto 2021 o sankcijah, naloženih na podlagi uredbe o referenčnih vrednostih <https://www.esma.europa.eu/document/report-sanctions-imposed-under-benchmarks-regulation-in-2021>.

Za nadzorovane subjekte v EU, ki uporabljajo referenčne vrednosti, bi ta predlog odpravil omejitve uporabe iz poglavja o tretjih državah sedanje uredbe o referenčnih vrednostih, za katere je bilo ugotovljeno, da ovirajo uporabo večine referenčnih vrednosti iz tretjih držav¹¹. Cilj tega predloga je tudi racionalizirati trenutna regulativna bremena za uporabnike referenčnih vrednosti iz EU, kot je potreba po posamičnem preverjanju regulativnega statusa indeksov, ki jih želijo uporabljati kot referenčne vrednosti, s preverjanjem spletnih strani in javnih registrov. Trenutno to zmanjšanje bremena izhaja iz dejstva, da je treba referenčne vrednosti že v osnovi odobriti za uporabo. V skladu s predlogom bi morale zadostovati preverjanje v registru iz člena 36, ali je referenčna vrednost predmet javnega obvestila o prepovedi njene uporabe. Da se omogoči popolna preglednost, bi bilo treba vse ustrezne odločitve nadzornih organov objaviti in zbrati v registru iz člena 36 in podatkovni zbirki na podlagi uredbe o evropski enotni točki dostopa (ESAP). Poleg tega, kadar pristojni organ ali ESMA ugotovi, da upravljavec referenčnih vrednosti ni izpolnil svojih obveznosti, bi javno obvestilo uporabnike referenčnih vrednosti iz EU opozorilo, da določena referenčna vrednost ni primerna za uporabo v Uniji in da bi bila nadaljnja uporaba te referenčne vrednosti prepovedana.

Druge obravnavane možnosti politike

Alternativne možnosti politike bi lahko vključevale ponovno določitev področja uporabe samo za referenčne vrednosti iz tretjih držav ali zmanjšanje vsebinskih zahtev za vse upravljavce, ne da bi se spremenilo področje uporabe uredbe. Prva možnost je bila opuščena, ker bi povzročila izkrivljanje konkurenčnih pogojev v škodo upravljavcev s sedežem v EU; druga možnost bi lahko zmanjšala breme za upravljavce iz EU, vendar ne bi ustrezno obravnavala pretiranega upravnega bremena za upravljavce nepomembnih referenčnih vrednosti v EU in tveganja, ki ga pravila tretjih držav predstavljajo za dostop uporabnikov iz EU do referenčnih vrednosti iz tretjih držav, ter bi lahko ogrozila cilj politike zagotavljanja varnih in visokokakovostnih referenčnih vrednosti.

Če se sedanji regulativni okvir ne bo spremenil, se bo uredba o referenčnih vrednostih še naprej uporabljala za vse referenčne vrednosti, ki jih uporabljajo udeleženci na finančnih trgih v EU, vključno z referenčnimi vrednostmi iz tretjih držav. Kot je opisano v poročilu Komisije, objavljenem 14. julija 2023¹², bi pravila za uporabo referenčnih vrednosti iz tretjih držav še naprej odvrčala od ponujanja referenčnih vrednosti iz tretjih držav strankam v EU, kar bi lahko privedlo do omejene razpoložljivosti ustreznih referenčnih vrednosti in potencialno višjih stroškov za končne uporabnike v EU. Zato bi uporabniki referenčnih vrednosti iz EU, kot so banke in investicijska podjetja, tvegali izgubo dostopa do velikega dela svetovnih indeksov, ki jih uporabljajo kot referenčne vrednosti za finančne instrumente ali kot referenčne obrestne mere v finančnih pogodbah. To bi pomenilo, da ne bi več mogli ponujati naložbenih produktov ali produktov za varovanje pred tveganji, ki se sklicujejo tudi na zelo uveljavljene indekse iz tretjih držav. Vlagatelji in podjetja iz EU bi se morali za te osnovne storitve obrniti na posrednike iz tretjih držav in tvegati, da bodo plačali premijo. Manjša razpoložljivost referenčnih vrednosti iz tretjih držav v EU bi lahko povzročila manjšo konkurenco in potencialno sistemsko tveganje.

¹¹ COM(2023) 455 final.

¹² Glej prejšnjo opombo.

Preglednica 4 – Povzetek predlagane reforme

<i>Vrste pomembnih referenčnih vrednosti</i>	
Pomembne referenčne vrednosti po zakonu – referenčne vrednosti, pri katerih je upravljavec ugotovil, da se na indeks sklicujejo finančni instrumenti in pogodbe ali da se uporablja kot referenčno merilo za uspešnost za več kot 50 milijard EUR referenčnih sredstev.	Pomembne referenčne vrednosti, določene kot take – referenčne vrednosti, ki niso dosegle praga 50 milijard EUR, vendar imajo pomembno vlogo pri delovanju enega ali več nacionalnih (maloprodajnih) trgov ¹³ .
<i>Kdo določi?</i>	
Take referenčne vrednosti se samodejno štejejo za pomembne (ni potrebe po določitvi). Upravitelji morajo obvestiti svoj pristojni nacionalni organ, ko dosežejo prag. ESMA in pristojni nacionalni organi lahko izdajo izjavo, v kateri navedejo, da je referenčna vrednost presegla zgornji prag, vendar njen upravljavec ni obvestil svojega pristojnega organa.	Referenčne vrednosti iz EU: pristojni nacionalni organ Pred določitvijo se opravi posvetovanje z ESMA, ki izda mnenje o nameravani določitvi pristojnega organa, da se zagotovi skladnost nacionalnih določitev. Referenčne vrednosti iz tretjih držav: ESMA na zahtevo pristojnega nacionalnega organa (člen 24 uredbe o referenčnih vrednostih)
<i>Regulativne obveznosti</i>	
• za upravljavce s sedežem v EU: dovoljenje ali registracija v skladu s členom 34 uredbe o referenčnih vrednostih, • za upravljavce iz tretjih držav: priznanje v skladu s členom 32 uredbe o referenčnih vrednostih pri ESMA ali odobritev v skladu s členom 33 uredbe o referenčnih vrednostih, razen če je bil sprejet sklep o enakovrednosti s tretjo državo.	
<i>Preglednost za uporabnike referenčnih vrednosti</i>	
<i>Kdo objavi določitev?</i> Uradne določitve ni. Pristojni nacionalni organi in ESMA izdajo javno izjavo, kadar upravljavec za svojo referenčno vrednost uradno obvesti, da je pomembna, ali kadar ima ta pristojni organ ali ESMA jasne in dokazljive razloge za to, da se referenčna vrednost šteje za pomembno. V registru ESMA so objavljena imena referenčnih vrednosti, za katere veljata obe vrsti izjav, skupaj s povezavo do te izjave.	<i>Kdo objavi določitev?</i> Odločitev pristojnega nacionalnega organa o določitvi se objavi v skladu z nacionalno zakonodajo tega organa. ESMA je uradno obveščen o tej določitvi ter objavi ime referenčne vrednosti in povezavo do odločitve o določitvi v registru iz člena 36. Odločitev ESMA o določitvi je objavljena na spletnem mestu ESMA. Ime referenčne vrednosti in povezava do odločitve o določitvi sta vključena v register iz člena 36.
<i>Informacije o regulativnem statusu upravljavcev pomembnih referenčnih vrednosti</i> V registru, ki ga vodi ESMA v skladu s členom 36 ¹⁴ , so navedeni: - upravljavci, ki imajo dovoljenje ali so registrirani v EU; - upravljavci iz tretjih držav, priznani ali odobreni v EU; - referenčne vrednosti, za katere je potrebna javna izjava pristojnega organa ali ESMA, ki prepoveduje	

¹³ Primer ustreznega maloprodajnega trga so lahko hipoteke ali zelo priljubljeni investicijski skladi.

¹⁴ Vse informacije, vključene v register iz člena 36, bodo dostopne tudi prek evropske enotne točke dostopa (ESAP).

njihovo uporabo v EU, skupaj s povezavami do takih izjav;   - seznam referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, ki so na voljo za uporabo v EU.

V skladu s predlogom bi bila uredba osredotočena na ključne referenčne vrednosti, pomembne referenčne vrednosti, referenčne vrednosti, usklajene s Pariškim sporazumom, in referenčne vrednosti za podnebni prehod ne glede na to, ali je upravljavec v Uniji ali v tretji državi¹⁵.

Pomen referenčne vrednosti je v prvi vrsti odvisen od njenega gospodarskega pomena za trg EU, za katerega je najustreznejši približek skupni obseg uporabe te referenčne vrednosti. Prag za določitev pomembnosti bi bilo treba v vseh primerih izračunati na podlagi obsega uporabe referenčne vrednosti znotraj Unije, brez razlikovanja med referenčnimi vrednostmi iz EU in referenčnimi vrednostmi iz tretjih držav¹⁶. Ta prag bi moral še naprej znašati 50 milijard EUR, tj. isti prag, na podlagi katerega se razlikuje med nepomembnimi in pomembnimi referenčnimi vrednostmi v okviru sedanje uredbe o referenčnih vrednostih.

Z odstopanjem od splošnega pravila bi morali imeti pristojni organi (za referenčne vrednosti iz EU) in ESMA (za referenčne vrednosti iz tretjih držav) možnost, da za pomembne določijo referenčne vrednosti, ki ne dosegajo kvantitativnega praga, če izpolnjujejo nekatera kvalitativna merila, ki dokazujejo njihov učinek v Uniji.

¹⁵ Za zaščito integritete in ugleda povezanih „oznak EU“ bi referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, in referenčne vrednosti EU za podnebni prehod ostale v področju uporabe, zagotavljajo pa jih lahko le upravljavci, ki imajo dovoljenje ali so registrirani v Uniji.

¹⁶ V skladu z opredelitvijo „uporabe referenčne vrednosti“ iz člena 2(1) uredbe o referenčnih vrednostih.

Da bi zagotovili skladnost nacionalnih imenovanj in hkrati ohranili ustrezno prožnost, ta predlog določa sistem usklajevanja med določitvami nacionalnih organov in ESMA. Njegova glavna načela so:

- pristojni organ lahko referenčno vrednost določi za pomembno le, če je prej ni določil noben drug pristojni organ,
- pristojni organ bi moral pred določitvijo pozvati upravljavca in, v primeru čezmejnih določitev, pristojni nacionalni organ države članice upravljavca, naj zagotovi vse uporabne informacije,
- pristojni organ bi se moral pred določitvijo posvetovati z ESMA,
- ESMA bi moral svetovati o pravilni uporabi meril za nacionalno določitev in preučiti, ali bi se referenčna vrednost lahko štela za pomembno v drugih državah članicah,
- kadar lahko pomembnost referenčne vrednosti določi več kot en organ, se morajo dogovoriti, kateri organ bo to storil,
- če dogovor ni dosežen, je za reševanje spora pooblaščen ESMA.

Nazadnje ta predlog upošteva posebnosti referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom. Ponudniki referenčnih vrednosti se lahko prostovoljno odločijo, da referenčne vrednosti označijo kot referenčne vrednosti EU za podnebni prehod ali referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, vendar to vključuje posebne zahteve iz uredbe o referenčnih vrednostih. Zato lahko referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, zagotavljajo le upravljavci referenčnih vrednosti s sedežem v EU, ki imajo dovoljenje ali so registrirani. Poleg tega bi bilo treba zagotavljanje referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, ne glede na njihovo velikost urejati enako kot zagotavljanje pomembnih referenčnih vrednosti v okviru uredbe o referenčnih vrednostih.

- **Učinki racionalizacije**

Namen predlaganih sprememb je racionalizirati uredbo o referenčnih vrednostih ob predpostavki, da je trenutno regulativno breme enakomerno porazdeljeno med vse upravljavce, za katere se uporablja uredba o referenčnih vrednostih, ne glede na njihov gospodarski pomen. V nasprotju s tem je podskupina upravljavcev, ki zagotavljajo ekonomsko najpomembnejše referenčne vrednosti, majhna. Upravljavci referenčnih vrednosti morajo zaprositi za registracijo od trenutka, ko se že samo ena referenčna vrednost uporablja v finančnem instrumentu ali pogodbi.

S predlogom bi se odpravila zahteva po pridobitvi dovoljenja ali registraciji (upravljavci iz EU) oziroma po odobritvi ali priznanju (upravljavci iz tretjih držav) za upravljavce samo nepomembnih referenčnih vrednosti. Obseg referenčnih sredstev nepomembnih referenčnih vrednosti je majhen, tako da te vrste referenčnih vrednosti ne predstavljajo sistemskega tveganja. Posledično se obvezno izpolnjevanje organizacijskih zahtev glede (i) upravljanja in navzkrižij interesov, (ii) funkcije nadzora ter hierarhije in spremljanja vhodnih podatkov, (iii) priprave kodeksov ravnanja v zvezi z vhodnimi podatki; (iv) poročanja o kršitvah ter (v) metodoloških razkritij in razkritij iz izjav o referenčni vrednosti ne bi več zahtevalo za upravljavce nepomembnih referenčnih vrednosti. Vendar je treba opozoriti, da bi se zahteve iz Uredbe (EU) št. 596/2014 (v nadaljnjem besedilu: uredba o zlorabi trga) še naprej uporabljale¹⁷. In končno, priznati bi bilo treba tudi, da obstaja uveljavljena tržna praksa za upravljavce referenčnih vrednosti, da delujejo v skladu z ustreznimi načeli IOSCO.

Okvir 1

Pomembne in nepomembne referenčne vrednosti – primerjava

Register ESMA trenutno vsebuje 73 upravljavcev referenčnih vrednosti v EU. Izmed referenčnih vrednosti, ki se trenutno uporabljajo v EU, je bila za ključno referenčno vrednost pod nadzorom ESMA določena le ena (EURIBOR)¹⁸. Tri ključne referenčne vrednosti, Stockholmska medbančna obrestna mera (STIBOR), norveška medbančna obrestna mera (NIBOR) in varšavska medbančna obrestna mera (WIBOR), so pod nacionalnim nadzorom¹⁹. Vse te ključne referenčne vrednosti so referenčne obrestne mere, vsako od njih pa upravlja drug upravljavec iz EU.

¹⁷ Uredba o zlorabi trga se uporablja za ravnanje v zvezi z referenčnimi vrednostmi na podlagi člena 2. Člen 12 uredbe o zlorabi trga določa, da tržna manipulacija zajema tudi posredovanje napačnih ali zavajajočih informacij ali zagotavljanje napačnih ali zavajajočih vhodnih podatkov v zvezi z referenčno vrednostjo, kadar je oseba, ki jih je posredovala oziroma zagotovila, vedela ali bi morala vedeti, da so bile informacije napačne ali zavajajoče, ali katero koli drugo ravnanje, s katerim se manipulira izračun referenčne vrednosti. Komisija je v zakonodajnem predlogu „akta o kotiranju“ predlagala spremembo uredbe o zlorabi trga, da bi upravljavce referenčnih vrednosti in ponudnike referenčnih vrednosti vključila v področje uporabe ureditve upravnih sankcij, in sicer s spremembo člena 30(2), točke (e) do (g). Predlagane spremembe člena 23 prav tako krepijo pooblastila pristojnih organov v zvezi z upravljavci referenčnih vrednosti.

¹⁸ Člen 20(1), točka (a), uredbe o referenčnih vrednostih, v skladu s katerim se zahteva, da se na referenčno vrednost sklicujejo finančni instrumenti in finančne pogodbe v skupni vrednosti vsaj 500 milijard EUR.

¹⁹ Člen 20(1), točka (b), uredbe o referenčnih vrednostih.

Neuradna raziskava med nacionalnimi nadzorniki, ki jo je izvedel ESMA, je pokazala, da je septembra 2022 šest upravljavcev referenčnih vrednosti pod evropskim nadzorom (tri iz EU in trije iz tretjih držav²⁰) ponujalo eno ali več pomembnih referenčnih vrednosti²¹. Preostalih 66 upravljavcev zagotavlja le nepomembne referenčne vrednosti.

Ta racionalizacija bo privedla do boljšega osredotočanja nadzornih prizadevanj na ustrezne kategorije ključnih ali pomembnih referenčnih vrednosti, ki so opredeljene kot referenčne vrednosti, na katere se sklicujejo finančni instrumenti in finančne pogodbe ali investicijski skladi v skupni vrednosti več kot 500 milijard EUR (ključne) ali 50 milijard EUR (pomembne), ali referenčne vrednosti, ki imajo na podlagi ocene na nacionalni ravni ali ravni EU pomembno vlogo na (maloprodajnem) trgu v posameznih državah članicah ali na trgu v več državah članicah.

Pričakuje se, da bo predlog zmanjšal število subjektov iz EU, ki spadajo v področje uporabe uredbe o referenčnih vrednostih. Od 73 upravljavcev iz EU, ki so trenutno pod nadzorom, 66 upravljavcev ne bi spadalo v področje uporabe, razen če bi bili posebej določeni za pomembne. To ustreza zmanjšanju populacije, za katero velja obvezno izpolnjevanje zahtev, za do 90 %. Za stroške glej oddelek o REFIT v nadaljevanju.

- **Posledice za upravljavce iz tretjih držav**

Vodilno načelo tega predloga je zagotavljanje enake obravnave upravljavcev ne glede na to, kje se nahajajo. Zato bi morale biti področje uporabe uredbe o referenčnih vrednostih v zvezi z upravljavci iz EU enako področju uporabe, ki se uporablja za upravljavce iz tretjih držav.

Ocenjuje se, da je v tretjih državah približno 273 upravljavcev referenčnih vrednosti²². V skladu z veljavnimi pravili bi si morali od 1. januarja 2026 vsi zagotoviti dostop do trga EU na podlagi enakovrednosti, priznanja ali odobritve, da bi njihove referenčne vrednosti bile še naprej na voljo za uporabo s strani nadzorovanih subjektov v EU. Trenutno sta od teh upravljavcev dva zajeta v sklepu o enakovrednosti²³, še dva je priznal nadzorovani subjekt v EU²⁴, deset pa jih je priznal ESMA²⁵. Preostalih 259 upravljavcev lahko do 1. januarja 2026 brez omejitev ponuja svoje referenčne vrednosti v EU v skladu s prehodnim obdobjem iz člena 51(5) uredbe o referenčnih vrednostih. To pomeni, da je le približno 5 % upravljavcev iz tretjih držav uspešno uporabilo eno od treh razpoložljivih „poti“ za dostop do trga EU.

Kar zadeva pomembne referenčne vrednosti, se ocenjuje, da vsaj šest upravljavcev iz tretjih držav zagotavlja vsaj eno referenčno vrednost, ki presega prag uporabe 50 milijard EUR v EU. Od teh šestih imajo trenutno trije pridobljeno priznanje ali odobritev v EU. Glede na to,

²⁰ Ki so dostop do trga EU pridobili s priznanjem ali odobritvijo. Poleg teh šestih upravljavcev ponuja pomembne referenčne vrednosti na podlagi prehodnih določb še neznano število upravljavcev iz tretjih držav.

²¹ Referenčne vrednosti, na katere se sklicujejo finančne pogodbe in finančni instrumenti v skupni vrednosti nad 50 milijard EUR ali ki nimajo ustreznih nadomestitev, ki jih narekuje trg, ali pa jih je zelo malo, ter ki bi lahko pomembno in negativno vplivale na celovitost trgov, finančno stabilnost, potrošnike, realno gospodarstvo ali financiranje gospodinjstev ali podjetij v eni ali več državah članicah.

²² Vse podatke v tem oddelku je sporočil ESMA, tudi na podlagi komercialne zbirke podatkov (www.rimes.com).

²³ ABS Benchmarks Administration CO PTE. LTD. (Singapur) in ASX Benchmarks Limited (Avstralija).

²⁴ S&P Dow Jones Indices, LLC (ZDA) in SIX Index AG (Švica).

²⁵ Hedge Fund Research, Inc. (ZDA), ICAP information Services Limited (Združeno kraljestvo), Invesco Indexing LLC (ZDA), JPX Market Innovation & Research, Inc. (Japonska), Leonteq Securities AG (Švica), LPX AG (Švica), Nikkei Inc. (Japonska), Scientific Infra Pte Ltd (Singapur), STOXX Ltd. (Švica) in WisdomTree, Inc. (ZDA).

da ta predlog predvideva možnost, da ESMA dodatne referenčne vrednosti iz tretjih držav določi za pomembne, bi bilo treba teh šest upravljavcev pomembnih referenčnih vrednosti iz tretjih držav obravnavati kot minimalno populacijo, za katero bo še vedno veljala ureditev za tretje države.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Ta predlog je del svežnja ukrepov za racionalizacijo zahtev glede poročanja. Gre za korak v neprekinjenem procesu skrbnega pregledovanja obstoječih zahtev glede poročanja, da se oceni njihova nadaljnja primernost in poveča njihova učinkovitost.

Cilj tega predloga je znatno zmanjšati število referenčnih vrednosti, ki spadajo v področje uporabe prava EU, in posledično tudi regulativno breme za večino upravljavcev referenčnih vrednosti in uporabnike. Hkrati bo večja osredotočenost prizadevanj za skladnost in nadzor na tiste referenčne vrednosti, ki so gospodarsko najpomembnejše, zagotovila doseganje ciljev politike, na katerih temelji uredba o referenčnih vrednostih.

Poleg tega bo ta reforma uredbe o referenčnih vrednostih prispevala k splošnim ciljem politik EU na področju finančnih storitev, katerih cilj je ohraniti finančno stabilnost. Predlog bo prispeval tudi k ciljem akcijskega načrta za unijo kapitalskih trgov, katerega cilj je poglobiti kapitalske trge EU ter povečati konkurenčnost evropskega gospodarstva in evropskih podjetij.

Pristop iz tega predloga bi bilo treba primerjati s pristopom, ki ga je predlagala Komisija v svojem predlogu o preglednosti in celovitosti dejavnosti ocenjevanja okoljskih, socialnih in upravljavskih (ESG) dejavnikov²⁶. Pobuda o ocenjevanju ESG dejavnikov temelji na načelih in večinoma gradi na priporočilih, ki jih je IOSCO objavil novembra 2021. Tudi druge jurisdikcije, ki si prizadevajo za izboljšanje preglednosti in celovitosti ocenjevanja ESG dejavnikov, pri svojem delu izhajajo iz priporočil IOSCO, kar bi moralo privedi do široke usklajenosti na svetovni ravni glede obravnave teh ponudnikov. Na podlagi tega je v predlogu o ocenjevanju ESG dejavnikov uporabljen celovit pristop k ureditvi dejavnosti ocenjevanja ESG dejavnikov, vključno z ureditvijo za tretje države, vendar se ta bistveno razlikuje od uredbe o referenčnih vrednostih, saj ne ureja uporabe ocen ESG dejavnikov. Poleg tega je trg za ocene ESG dejavnikov manj razvit, uporabniki ocen ESG dejavnikov pa so manj odvisni od tržne moči določenih ponudnikov, pri čemer je treba opozoriti tudi, da so uporabniki ocen ESG dejavnikov večinoma institucionalni vlagatelji, ki lahko prejete vhodne podatke dopolnijo z lastno analizo, preden se odločijo o določeni naložbeni strategiji. Zato se od ureditve za ocenjevanje ESG dejavnikov ne bi smelo pričakovati, da bo povzročila škodo uporabnikom na enak način, kot bi to storila ureditev za tretje države v uredbi o referenčnih vrednostih, če ne bi bilo zakonodajnega posega.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Komisija v okviru programa primernosti in uspešnosti predpisov (v nadaljnjem besedilu: REFIT) zagotavlja, da njena zakonodaja ustreza svojemu namenu, je usmerjena v potrebe deležnikov in čim bolj zmanjšuje bremena, hkrati pa dosega svoje cilje. Ta predlog je zato del programa REFIT, ki zmanjšuje zapletenost bremen poročanja, ki izhaja iz pravnega okolja EU.

Čeprav so nekatere zahteve glede poročanja bistvene, morajo biti čim bolj učinkovite. Izogibati bi se morale prekrivanju, odpraviti nepotrebna bremena ter v čim večji meri uporabljati digitalne in interoperabilne rešitve.

²⁶ COM(2023) 314 final. Ocene ESG dejavnikov so „mnenja“ ponudnika ocen, ki se ne bi smela razlagati kot oblika označevanja ali certificiranja.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Člen 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).

Uredba (EU) 2016/1011 je odpravila trgovinske ovire na podlagi člena 114 PDEU. Zato se lahko zakonodajalec Unije za prilagoditev Uredbe (EU) 2016/1011 opre na isto pravno podlago. To je v skladu z obrazložitvijo Sodišča v zadevi C-58/08, Vodafone in drugi, [2010], I-04999, točka 34, v kateri je Sodišče navedlo: „Če so bile z aktom, ki temelji na členu 95 ES, že odstranjene vse ovire pri trgovanju na področju, ki ga usklajuje, to zakonodajalcu Skupnosti ne more preprečiti možnosti, da to določbo prilagodi vsem spremembam okoliščin ali razvoju znanja zaradi njegove naloge varovanja splošnih interesov, določenih s Pogodbo (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo British American Tobacco (Investments) in Imperial Tobacco, točki 77 in 78).“

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Ta predlog spoštuje načelo subsidiarnosti. Referenčne vrednosti, ki so pomembne za trg v državi članici, določi pristojni organ, ki je najbližje zadevnemu trgu. Če na primer upravljavci na določenem (nacionalnem) trgu najpogosteje uporabljajo določeno referenčno vrednost, mora navedeni pristojni organ referenčno vrednost določiti za pomembno ne glede na to, kje ima sedež upravljavec te referenčne vrednosti. Če se ta referenčna vrednost upravlja v drugi državi članici, bi moralo sodelovanje med pristojnimi organi zagotoviti nemoten nadzor take referenčne vrednosti. Glede na tveganja za finančno stabilnost, zapletenost postopkov in izgube, ki bi lahko nastale v času finančne nestabilnosti, se ti stroški nadzora štejejo za sorazmerne. Poleg tega ukrepi za preprečevanje razdrobljenosti in pravne negotovosti vključujejo usklajevalno in posredniško vlogo ESMA pred določitvami na nacionalni ravni in uporabo predhodnih pravil v zvezi z upravljavci referenčnih vrednosti, ki so že pridobili dovoljenje ali so registrirani pri pristojnem nacionalnem organu.

- **Sorazmernost**

Ta predlog uvaja bolj racionaliziran in sorazmeren pristop k urejanju referenčnih vrednosti. Predlog je omejen na spremembe, ki so potrebne za vzpostavitev okvira, ki deluje za udeležence na trgu EU. Ne presega tistega, kar je nujno potrebno za doseg njegovih ciljev. Skladen je z načelom sorazmernosti ob upoštevanju pravega ravnovesja med ohranjanjem finančne stabilnosti in celovitosti evropskih trgov ter stroškovno učinkovitostjo ukrepa.

Predlagane regulativne spremembe bodo zmanjšale pravno negotovost za nadzorovane subjekte v EU in zagotovile, da bodo lahko uporabljali čim širši nabor referenčnih vrednosti iz EU in iz tretjih držav. Poleg tega so pristojnosti v zvezi z določitvijo referenčne vrednosti kot ključne ali pomembne jasno razdeljene med zadevnimi nacionalnimi organi, ESMA in Komisijo. Predlog določa tudi jasno razmejitev pravnih posledic za upravljavce, ki zagotavljajo referenčne vrednosti, opredeljene kot ključne ali pomembne.

V primerjavi z obstoječo uredbo o referenčnih vrednostih ta predlog povečuje tudi pravno varnost glede regulativnega statusa referenčnih vrednosti, ki so določene za pomembne – subjekti, ki opravijo določitev (pristojni organi), imajo pooblastilo za jasno sporočanje regulativnega statusa določene referenčne vrednosti. Poleg tega bodo te odločitve zlahka dostopne na ESAP in v registru, ki ga vodi ESMA.

- **Izbira instrumenta**

Predlog uvaja spremembe obstoječe uredbe na podlagi člena 114 PDEU in bi zato prav tako moral biti v obliki uredbe.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Naknadne ocene/preverjanja primernosti obstoječe zakonodaje**

Ta ciljno usmerjen pregled je osredotočen na:

- zagotavljanje, da lahko uporabniki referenčnih vrednosti v EU uporabljajo najširši možni nabor referenčnih vrednosti iz EU in tretjih držav ter ostanejo konkurenčni na svetovnih kapitalskih trgih,
- zmanjšanje regulativnega bremena za upravljavce referenčnih vrednosti iz EU z omejenim gospodarskim učinkom ob hkratnem ohranjanju ustreznega nadzora nad ključnimi in pomembnimi referenčnimi vrednostmi, referenčnimi vrednostmi EU za podnebni prehod in referenčnimi vrednostmi EU, usklajenimi s Pariškim sporazumom.

Službe Komisije so podatke zbirale neposredno od udeležencev na trgu in organizirale srečanja z deležniki, na katerih so razpravljali o trenutnem stanju, pomislekih in zamislih o tem, kako izboljšati in reformirati uredbo o referenčnih vrednostih ter zlasti poglavje o tretjih državah. Komisija je za štiri tedne objavila tudi poziv k predložitvi dokazov in zbrala mnenja udeležencev na trgu.

- **Posvetovanje z državami članicami**

Službe Komisije so se na sestankih strokovne skupine Evropskega odbora za vrednostne papirje 22. junija 2023 oziroma 21. septembra 2023 posvetovala s strokovnjaki držav članic o prihodnji obliki evropske uredbe o referenčnih vrednostih.

Večina držav članic se je strinjala, da bi morale biti v področje uporabe uredbe vključene le pomembne referenčne vrednosti in da bi morale biti referenčne vrednosti, ki presegajo prag uporabe 50 milijard EUR, samodejno vključene v področje uporabe. Hkrati so nekatere države članice zagovarjale potrebo po pravici, da za nekatere indekse same presodijo, ali se lahko štejejo za pomembne, tudi če se ta referenčna vrednost večinoma uporablja v eni državi članici ali če dogovorjeni pragovi za določitev, da je relevantna za EU, niso bili doseženi. V poznejši razpravi o zasnovi sheme za nacionalno določanje je večina držav članic navedla, da bodo razmislile o določitvi omejenega števila referenčnih vrednosti, ki jih večinoma zagotavljajo upravljavci s sedežem v teh državah.

Večina držav članic meni, da je primerno uporabiti prag ali merila za določitev na enak način tako za referenčne vrednosti, ki se upravljajo v EU, kot za referenčne vrednosti iz tretjih držav.

Ne glede na pristop, uporabljen za izbiro praga za določitev referenčne vrednosti za pomembno, želi večina držav članic, ki so izrazile mnenje o tem vprašanju, ohraniti referenčne vrednosti za blago, ki jih zagotavljajo agencije za sporočanje cen v okviru področja uporabe uredbe o referenčnih vrednostih, in uporabljati pravila iz Priloge II k uredbi o referenčnih vrednostih za to kategorijo referenčnih vrednosti.

- **Posvetovanja z deležniki**

Med 20. majem in 12. avgustom 2022 je bilo opravljeno ciljno usmerjeno posvetovanje o ureditvi za uporabo referenčnih vrednosti, ki se upravljajo v tretji državi. Na spletni vprašalnik je odgovorilo 64 oseb. Podroben povzetek prejetih odgovorov je bil vključen v poročilo Komisije o uporabi referenčnih vrednosti tretjih držav v EU²⁷.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Potreba po tem predlogu je bila ugotovljena po postopku notranjega pregleda obstoječih obveznosti poročanja in na podlagi izkušenj iz izvajanja povezane zakonodaje. Ker gre samo za en korak v postopku stalnega ocenjevanja zahtev glede poročanja, ki izhajajo iz zakonodaje EU, se bo nadzor nad takšnimi bremenami in njihovim učinkom na deležnike nadaljeval.

- **Ocena učinka**

Ocena učinka za ta predlog ni bila opravljena, ker:

- je ta predlog odziv na dva posebna cilja politike, ki sta v veliki meri podlaga za možnost politike, predstavljeno v tem predlogu,
- ta predlog vključuje osredotočeno ponovno določitev področja uporabe uredbe o referenčnih vrednostih in izboljšanje elementov sorazmernosti; ne spreminja materialnopravnih pravil ali načina nadzora. Čeprav ohranja razlikovanje med nepomembnimi referenčnimi vrednostmi in drugimi referenčnimi vrednostmi, kot že obstajajo v uredbi o referenčnih vrednostih, je regulativni okvir bolj usklajen z ureditvijo za referenčne vrednosti v drugih jurisdikcijah, ki na splošno temelji na določitvi indeksov z največjim gospodarskim učinkom,
- poleg tega je ta predlog temeljil na oceni učinka, izvedeni leta 2020²⁸, in poročilu Komisije, ki je bilo sozakonodajalcema predstavljeno leta 2023²⁹, vključno z dvema javnima posvetovanjema³⁰. Namena, da se ta pobuda nadaljuje brez ocene učinka, je bila napovedana v pozivu k predložitvi dokazov, objavljenem od 1. marca do 29. marca 2023³¹.

- **Primernost in poenostavitev ureditve**

Gre za predlog v okviru programa REFIT, katerega cilj je poenostavitev zakonodaje in zmanjšanje bremen za deležnike. Pričakuje se, da bo ta zakonodajni predlog prinesel prihranke pri stroških za ponudnike referenčnih vrednosti iz EU, ki ne zagotavljajo pomembnih referenčnih vrednosti, in za vse evropske uporabnike referenčnih vrednosti.

²⁷ COM(2023) 455 final.

²⁸ SWD(2020) 147 final.

²⁹ COM(2023) 455 final.

³⁰ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12016-Report-pursuant-to-Article-54-of-the-Benchmark-Regulation/public-consultation_en in https://finance.ec.europa.eu/regulation-and-supervision/consultations/finance-2022-benchmarks-third-country_sl.

³¹ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13762-Review-of-the-scope-and-third-country-regime-of-the-Benchmark-Regulation_sl.

Čeprav ni bilo mogoče pripraviti natančnih ocen³², se pričakuje, da bo ta predlog ustvaril prihranke pri stroških za upravljavce referenčnih vrednosti, uporabnike referenčnih vrednosti in pristojne nacionalne organe, zadolžene za nadzor nad upravljavci referenčnih vrednosti.

- Upravljavci referenčnih vrednosti bodo v vseh primerih prihranili pri stroških izpolnjevanja obveznosti, zlasti stroških, ki nastanejo zaradi zahtev glede poročanja. Upravljavci, ki zagotavljajo le nepomembne referenčne vrednosti, bodo prihranili pri stroških, povezanih z izpolnjevanjem obveznosti, pri zagotavljanju, da njihova organizacijska struktura in njihovo ponujanje referenčnih vrednosti izpolnjujeta dodatne podrobne zahteve uredbe o referenčnih vrednostih, ki presegajo zahteve načel IOSCO³³, kot tudi pri letnih pristojbinah za nadzor³⁴. Poleg tega bodo novi upravljavci prihranili pristojbino za začetno registracijo. Za upravljavce, ki zagotavljajo referenčne vrednosti, ki so pomembne, ključne, referenčne vrednosti EU za podnebni prehod ali referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, prihranki pri stroških niso verjetni. Kljub temu imajo lahko ti upravljavci prav tako koristi od prihrankov, če zagotavljajo tudi nepomembne referenčne vrednosti.
- Pričakuje se, da bodo imeli uporabniki referenčnih vrednosti koristi od večje razpoložljivosti referenčnih vrednosti iz EU in tretjih držav, regulativnega okolja, ki bo z racionalizacijo regulativnih zahtev bolj odprto za inovacije, in večje konkurence na trgu referenčnih vrednosti. Seveda bi lahko nadaljnja razpoložljivost referenčnih vrednosti iz tretjih držav pomenila pomemben prihranek pri stroških. Ena od večjih kreditnih institucij je predložila oceno, da prihodki, povezani z zagotavljanjem storitev z uporabo referenčnih vrednosti iz tretjih držav, znašajo od 100 do 150 milijonov EUR. To so prihodki, ki bi bili ogroženi, če bi nekatere ali vse referenčne vrednosti iz tretjih držav postale nerazpoložljive za uporabo v EU.
- Za pristojne organe v EU se bosta znatno zmanjšala število referenčnih vrednosti in število upravljavcev referenčnih vrednosti, ki jih bodo morali nadzirati. Čeprav ni mogoče domnevati, da bodo prihranki linearni glede na zmanjšanje nadzorovane populacije, saj bodo upravljavci, ki bodo ostali pod nadzorom, odgovorni za gospodarsko pomembnejše referenčne vrednosti, bi morali priti do znatnega zmanjšanja stroškov in priložnosti, da se nadzorne zmogljivosti osredotočijo na ključne referenčne vrednosti, pomembne referenčne vrednosti, referenčne vrednosti EU za podnebni prehod ter referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom.

- **Temeljne pravice**

Predlog podpira temeljne pravice in načela, ki jih priznava Listina EU o temeljnih pravicah, zlasti svobodo gospodarske pobude (člen 16). Namen te pobude je zagotoviti, da lahko uporabniki referenčnih vrednosti EU uporabljajo čim širši nabor referenčnih vrednosti iz EU

³² Ciljno usmerjeno posvetovanje poleti 2022 je vsebovalo vprašanja o stroških, vendar so bile prejete zgolj nepreverjene informacije.

³³ Eden od glavnih upravljavcev referenčnih vrednosti je celotne stroške vzpostavitve kot upravljavec referenčnih vrednosti z dovoljenjem v EU ocenil na 2–3 milijone EUR, pri čemer redni letni stroški nadzora znašajo med 1,5 in 2 milijona EUR.

³⁴ Te pristojbine se močno razlikujejo, od pavšalnih letnih taks v višini nekaj sto EUR, ki jih zaračunavajo nekateri nacionalni organi, do pristojbin, ki temeljijo na dejanskem porabljenem času za nadzor.

in tretjih držav, ustvarila pa bo tudi tržno okolje, v katerem bodo lahko uporabniki referenčnih vrednosti EU konkurirali svojim vrstnikom iz tretjih držav. Zato bo pripomogla k izboljšanju pravice do svobodne gospodarske pobude. Pričakuje se, da predlagane spremembe uredbe o referenčnih vrednostih ne bodo negativno vplivale na varstvo potrošnikov, saj se bodo s pregledom ohranile ključne in pomembne referenčne vrednosti, ki se najpogosteje uporabljajo in so pomembne za varstvo potrošnikov in vlagateljev.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Ta pobuda predvidoma ne bo imela finančnih posledic za proračun EU. Začetni ocene so, da se bo število referenčnih vrednosti in upravljavcev referenčnih vrednosti pod nadzorom ESMA zmanjšalo ali, odvisno od izvajanja pooblastil za določanje referenčnih vrednosti, ostalo nespremenjeno. To bi pomenilo, da bi ESMA, odvisno od izvajanja pooblastil za določanje referenčnih vrednosti, potreboval manj osebja za svoj neposredni nadzor nad upravljavci referenčnih vrednosti.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Ocena je predvidena pet let po izvedbi ukrepa in v skladu s smernicami Komisije za boljše pravno urejanje. Njen cilj bo med drugim oceniti, kako uspešna in učinkovita je bila uredba pri doseganju ciljev politike, in sprejeti odločitev o tem, ali so potrebni novi ukrepi ali spremembe.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Člen 1 – Spremembe uredbe o referenčnih vrednostih

Člen 2(1) uredbe o referenčnih vrednostih določa področje uporabe te uredbe. Predlog spreminja člen 1(1), da bi odražal novi pristop, in dodaja nov odstavek (1a). Opredeljuje tudi vrsto referenčnih vrednosti, za katere se uporabljajo specifični naslovi iz Uredbe (EU) 2016/1011. To so ključne referenčne vrednosti, pomembne referenčne vrednosti, referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, in referenčne vrednosti EU za podnebni prehod. Upravljavci referenčnih vrednosti, ki se ne štejejo za ključne v skladu s členom 20(1) Uredbe, spadajo v področje uporabe, ko ponudijo eno ali več referenčnih vrednosti, ki so določene za pomembne v skladu z novim členom 24. Za nepomembne referenčne vrednosti zato ni več treba uporabljati zahtev iz naslovov II (celovitost in zanesljivost referenčnih vrednosti), III (zahteve za različne vrste referenčnih vrednosti), IV (preglednost in varstvo potrošnikov) in VI (izdaja dovoljenj upravljavcem ter registracija in nadzor upravljavcev) (novi odstavek 3 v členu 2).

V členu 3(1), točka 26, je spremenjena opredelitev pomembne referenčne vrednosti.

Za zaščito integritete oznake in zagotovitev učinkovitega nadzora upravljavci referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, ali referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod ostajajo v področju uporabe uredbe o referenčnih vrednostih ne glede na njihov pomen, če pridobijo dovoljenje ali so registrirani v EU.

V skladu s prilagojenim področjem uporabe so posebna pravila o „negativni določitvi“ za referenčne menjalne tečaje in nepomembne referenčne vrednosti odvečna in se lahko razveljavijo.

Referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, in referenčne vrednosti EU za podnebni prehod

V členu 19a je dodan nov odstavek 4, da se zaščiti integriteta oznake in zagotovi učinkovit nadzor. Upravljalci referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, ali referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod ostajajo v področju uporabe uredbe o referenčnih vrednostih ne glede na njihov pomen, če pridobijo dovoljenje ali so registrirani v EU.

Pomembne referenčne vrednosti

Osrednji del tega predloga so spremembe člena 24. V prvem odstavku tega člena je pomembnost referenčne vrednosti določena na podlagi preprostega številčnega praga, in sicer: ali se take referenčne vrednosti uporabljajo kot sklicevanje za sredstva, katerih skupna vrednost presega 50 milijard EUR.

Člen 24(2) določa obveznost za vse upravljalce referenčnih vrednosti, ki jih uporabljajo nadzorovani subjekti v EU, da Komisijo uradno obvestijo, kadar ena ali več referenčnih vrednosti, ki jih upravljajo, preseže prag uporabe 50 milijard EUR. Ta obveznost velja za upravljalce s sedežem v Uniji in upravljalce s sedežem v tretji državi. V skladu s členom 2(1) uredbe o referenčnih vrednostih bi bilo treba prag uporabe izračunati na podlagi uporabe referenčne vrednosti v EU.

Po prejemu uradnega obvestila se take referenčne vrednosti štejejo za pomembne in morajo izpolnjevati zahteve, ki veljajo za pomembne referenčne vrednosti (člen 24a, odstavek 1).

V skladu s členom 24 lahko pristojni nacionalni organ izda tudi odločitev, v kateri navede, da referenčna vrednost, katere uporaba v EU ne presega 50 milijard EUR, izpolnjuje kvalitativne pogoje za pomembnost iz člena 24, odstavek 1, točka (b), v zvezi z njegovo državo članico (v nadaljnjem besedilu: določitev pristojnega nacionalnega organa). Take določitve bi morale ostati omejene in bi jih bilo treba utemeljiti z obrazloženo odločitvijo pristojnega organa, v kateri bi bili jasno navedeni razlogi, zaradi katerih je v zadevni državi članici referenčna vrednost pomembna v skladu s točko (b).

Pristojni organi bi morali objaviti odločitve o določitvi, ESMA pa bi moral zbrati vse odločitve o določitvi, ki jih izdajo. To uporabnikom omogoča enostavno preverjanje statusa določitve referenčnih vrednosti, ki jih nameravajo uporabiti. Nadzorovani subjekti bi morali biti obvezani, da redno preverjajo te vire, da preverijo status določitve vseh referenčnih vrednosti, ki jih nameravajo uporabljati.

Vzporeden sistem za določitve referenčnih vrednosti iz tretjih držav za pomembne v skladu s kvalitativnimi merili je določen v členu 24(6). V tem primeru je odgovornost prenesena na ESMA, ki ukrepa na zahtevo enega ali več pristojnih organov. Kvalitativna merila so podobna merilom za določitev referenčnih vrednosti EU, prav tako pa tudi ukrepi za zagotavljanje preglednosti določitev.

Člen 2 določa začetek veljavnosti dvajseti dan po objavi. Uporaba tega akta je odložena do 1. januarja 2026.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Uredbe (EU) 2016/1011 v zvezi s področjem uporabe pravil za referenčne vrednosti, uporabo referenčnih vrednosti, ki jih zagotavlja upravljavec iz tretje države, v Uniji in nekaterimi zahtevami glede poročanja

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke³⁵,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora³⁶,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom³⁷,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Zahteve glede poročanja imajo ključno vlogo pri zagotavljanju ustreznega spremljanja in pravilnega izvrševanja zakonodaje. Vendar je treba te zahteve racionalizirati, da se zagotovi, da izpolnjujejo svoj namen, in omeji upravno breme.
- (2) V skladu z Uredbo (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta³⁸ morajo vsi upravljavci referenčnih vrednosti ne glede na sistemsko pomembnost teh referenčnih vrednosti ali znesek finančnih instrumentov ali pogodb, ki te referenčne vrednosti uporabljajo kot referenčne mere ali kot referenčna merila za uspešnost, izpolnjevati več zelo podrobnih zahtev, vključno z zahtevami glede svoje organizacije, upravljanja in navzkrižij interesov, funkcij nadzora, vhodnih podatkov, kodeksov ravnanja, poročanja o kršitvah ter razkritij v zvezi z metodologijami in izjavami o referenčnih vrednostih. Te zelo podrobne zahteve pomenijo nesorazmerno regulativno breme za upravljavce manjših referenčnih vrednosti v Uniji glede na cilje Uredbe (EU) 2016/1011, tj. ohranitev finančne stabilnosti in preprečevanje negativnih gospodarskih posledic, ki izhajajo iz nezanesljivosti referenčnih vrednosti. Zato je treba to regulativno breme zmanjšati tako, da se osredotoči na referenčne vrednosti, ki so

³⁵ UL C , , str. .

³⁶ UL C , , str. .

³⁷ UL C , , str. .

³⁸ Uredba (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ter Uredbe (EU) št. 596/2014 (UL L 171, 29.6.2016, str. 1).

gospodarsko najbolj pomembne za trg Unije, tj. pomembne in ključne referenčne vrednosti, ter na referenčne vrednosti, ki prispevajo k spodbujanju ključnih politik Unije, tj. referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom. Zato bi bilo treba področje uporabe naslovov II, III, IV in VI Uredbe (EU) 2016/1011 omejiti na te specifične referenčne vrednosti.

- (3) V skladu s členom 18a Uredbe (EU) 2016/1011 lahko Komisija nekatere referenčne promptne menjalne tečaje izvzame iz področja uporabe navedene uredbe, da zagotovi njihovo nadaljnjo razpoložljivost za uporabo v Uniji. Glede na potrebo po reviziji in zožanju osredotočenosti Uredbe (EU) 2016/1011 na ključne referenčne vrednosti, pomembne referenčne vrednosti, referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, ni več potrebe po posebni ureditvi izvetja za referenčne promptne menjalne tečaje.
- (4) V skladu s členom 19d Uredbe (EU) 2016/1011 si morajo upravljavci pomembnih referenčnih vrednosti prizadevati, da do 1. januarja 2022 zagotavljajo referenčno vrednost EU za podnebni prehod ali referenčno vrednost EU, usklajeno s Pariškim sporazumom. Ker je ta datum potekel, je primerno, da se ta določba črta.
- (5) Merila za oceno, ali je referenčna vrednost pomembna referenčna vrednost, so trenutno določena v členu 24 Uredbe (EU) 2016/1011. Referenčne vrednosti se bodo med drugim štele za pomembne, če dosegajo prag iz člena 24(1), točka (a), navedene uredbe.
- (6) Upravljavci referenčnih vrednosti so najprimernejši za spremljanje uporabe referenčnih vrednosti, ki jih zagotavljajo, v Uniji. Zato bi morali zadevni pristojni organ ali Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA), odvisno od tega, kje ima upravljavec sedež, uradno obvestiti, da je skupni obseg uporabe ene od njihovih referenčnih vrednosti presegel prag iz člena 24(1), točka (a), Uredbe (EU) 2016/1011. Za zagotovitev, da imajo upravljavci referenčnih vrednosti dovolj časa za prilagoditev zahtevam, ki veljajo za pomembne referenčne vrednosti, bi morale te zahteve začeti veljati šele v 60 delovnih dneh po predložitvi takega uradnega obvestila. Poleg tega bi morali upravljavci referenčnih vrednosti zadevnim pristojnim organom ali ESMA na zahtevo zagotoviti vse informacije, potrebne za oceno skupnega obsega uporabe referenčne vrednosti v Uniji. Kadar upravljavec referenčnih vrednosti pozabi ali ne želi poslati uradnega obvestila, da je obseg uporabe ene od njegovih referenčnih vrednosti presegel prag iz člena 24(1), točka (a), Uredbe (EU) 2016/1011, in kadar imajo pristojni organi jasne in dokazljive razloge za domnevo, da je bil prag presežen, bi morali imeti zadevni pristojni organi ali ESMA, kot je ustrezno, možnost, da izjavijo, da je bil prag presežen, potem ko so najprej upravljavcu dali možnost, da izrazi mnenje v zvezi s tem. Taka izjava bi morala za upravljavca referenčnih vrednosti povzročiti enake obveznosti kot uradno obvestilo upravljavca referenčnih vrednosti. To ne bi smelo posegati v možnost ESMA ali pristojnih organov, da naložijo upravne sankcije upravljavcem, ki uradno ne obvestijo, da je ena od njihovih referenčnih vrednosti presegla veljavni prag.
- (7) Trgi, cene in regulativno okolje se spreminjajo skozi čas. Da bi se upošteval ta razvoj, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za podrobnejšo določitev metodologije, ki jo morajo upravljavci in pristojni organi uporabljati za izračun skupne vrednosti finančnih instrumentov, finančnih pogodb ali investicijskih skladov, ki se sklicujejo na referenčno vrednost.
- (8) Vendar lahko v izjemnih primerih obstajajo referenčne vrednosti, katerih skupni obseg uporabe je nižji od praga iz člena 24(1), točka (a), Uredbe (EU) 2016/1011, ki so

zaradi posebnih razmer na trgu države članice za to državo članico kljub temu tako pomembne, da bi kakršno koli pomanjkanje zanesljivosti imelo primerljiv učinek kot referenčna vrednost, katere obseg uporabe presega navedeni prag. Zato bi moral imeti pristojni organ te države članice možnost, da tako referenčno vrednost, kadar to referenčno vrednost zagotavlja upravljavec EU, določi za pomembno na podlagi sklopa kvalitativnih meril. Za referenčne vrednosti, ki jih zagotavlja upravljavec iz tretje države, bi moral ESMA na zahtevo enega ali več pristojnih organov tako referenčno vrednost določiti za pomembno referenčno vrednost.

- (9) Da bi zagotovili doslednost in usklajenost nacionalnih določitev referenčnih vrednosti za pomembne referenčnih vrednosti, bi se morali pristojni organi, ki nameravajo referenčno vrednost določiti za pomembno, posvetovati z ESMA. Iz istega razloga bi se moral pristojni organ države članice, ki namerava za pomembno določiti referenčno vrednost, ki jo zagotavlja upravljavec s sedežem v drugi državi članici, posvetovati tudi s pristojnim organom te druge države članice. Če se pristojni organi ne strinjajo, kateri od njih bi moral določiti in nadzorovati referenčno vrednost, bi moral ESMA to nesoglasje rešiti v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta³⁹.
- (10) Da bi se spoštovala njegova pravica, da izrazi mnenje, bi moral pristojni organ ali ESMA pred določitvijo referenčne vrednosti za pomembno upravljavcu te referenčne vrednosti omogočiti, da zagotovi vse koristne informacije, ki so pomembne za določitev te vrednosti.
- (11) Da bi bila določitev referenčne vrednosti za pomembno čim bolj pregledna, bi morali pristojni organi ali ESMA izdati odločitev o določitvi z razlogi, zakaj se ta referenčna vrednost šteje za pomembno. Pristojni organi bi morali odločitev o določitvi objaviti na svojem spletnem mestu in o njej uradno obvestiti ESMA. Iz istih razlogov bi moral ESMA, kadar na zahtevo pristojnega organa referenčno vrednost določi za pomembno, odločitev o določitvi objaviti na svojem spletnem mestu in o tem obvestiti pristojni organ, ki je dal zahtevo.
- (12) Referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, so posebne kategorije referenčnih vrednosti, opredeljene glede na njihovo skladnost s pravili, ki urejajo njihovo metodologijo, in razkritja, ki jih mora zagotoviti njihov upravljavec. Zato in da se preprečijo trditve, na podlagi katerih bi uporabniki lahko menili, da so take referenčne vrednosti skladne s standardi, priloženimi tem oznakam, je treba za te referenčne vrednosti uvesti obvezno registracijo ali dovoljenje, kot je ustrezno, in nadzor.
- (13) Za zagotovitev pravočasnega začetka nadzora pomembnih referenčnih vrednosti bi bilo treba od upravljavcev referenčnih vrednosti, ki so postale pomembne zaradi dosege veljavnega količinskega praga ali določitve, zahtevati, da v 60 delovnih dneh zaprosijo za dovoljenje ali registracijo ali, v primeru referenčnih vrednosti, ki jih zagotavlja upravljavec s sedežem v tretji državi, odobritev ali priznanje.
- (14) Za zmanjšanje tveganj, povezanih z uporabo referenčnih vrednosti, ki morda niso varne za uporabo v Uniji, in opozarjanje morebitnih uporabnikov bi morali imeti pristojni organi in ESMA možnost, da v obliki javnega obvestila izdajo opozorilo, da

³⁹ Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

upravljavec pomembne referenčne vrednosti ne izpolnjuje veljavnih zahtev, zlasti v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti, da mora upravljavec referenčnih vrednosti pridobiti dovoljenje, registracijo, odobritev ali priznanje, kot je ustrezno. Po izdaji takega opozorila nadzorovani subjekti ne bi smeli več imeti možnosti dodajati novih sklicevanj na take referenčne vrednosti ali kombinacijo referenčnih vrednosti. Podobno, da bi se preprečila tveganja, povezana z uporabo referenčnih vrednosti, za katere se trdi, da so skladne z oznakama referenčna vrednost EU za podnebni prehod in referenčna vrednost EU, usklajena s Pariškim sporazumom, ne da bi bile pod ustreznim nadzorom, nadzorovani subjekti ne bi smeli imeti možnosti dodajati novih sklicevanj na referenčno vrednost EU za podnebni prehod ali referenčno vrednost EU, usklajeno s Pariškim sporazumom, ali na kombinacije takih referenčnih vrednosti v Uniji, kadar upravljavec teh referenčnih vrednosti ni vključen v register upravljavcev in referenčnih vrednosti, ki ga vodi ESMA.

- (15) Da bi se izognili morebitnim pretiranim motnjam na trgu po prepovedi uporabe referenčne vrednosti, bi morali imeti pristojni organi ali ESMA možnost, da dovolijo začasno nadaljnjo uporabo take referenčne vrednosti. Za zagotovitev zadostne ravni preglednosti in varstva v odnosu do končnih vlagateljev bi morali uporabniki referenčnih vrednosti, v zvezi s katerimi je izdano opozorilo v obliki javnega obvestila, v šestih mesecih po objavi navedenega javnega obvestila določiti ustrezno alternativo za to referenčno vrednost ali pa zagotoviti, da so stranke ustrezno obveščene o odsotnosti alternativne referenčne vrednosti.
- (16) V skladu s členom 32 Uredbe (EU) 2016/1011 se priznavanje upravljavcev referenčnih vrednosti s sedežem v tretji državi uporablja kot začasen način dostopa do trga Unije, dokler Komisija ne sprejme sklepa o enakovrednosti. Vendar bi morale zaradi zelo omejenega števila referenčnih vrednosti iz tretjih držav, zajetih v sklepih o enakovrednosti, tako priznanje za take upravljalce referenčnih vrednosti postati stalen način dostopa do trga Unije.
- (17) Za referenčne vrednosti, zajete v sklepu o enakovrednosti, se šteje, da so enakovredno regulirane in nadzorovane kot referenčne vrednosti iz Unije. Obveznost pridobitve odobritve ali priznanja se zato ne bi smela uporabljati za upravljalce pomembnih referenčnih vrednosti s sedežem v tretji državi, ki jih zajema sklep o enakovrednosti.
- (18) Zaradi preglednosti in zagotavljanja pravne varnosti bi morali pristojni organi, ki referenčno vrednost določijo za pomembno, določiti morebitne omejitve uporabe za primere, ko upravljavec take referenčne vrednosti ne uspe pridobiti dovoljenja ali registracije oziroma ne izpolnjuje zahtev za odobritev ali priznanje, kot je ustrezno.
- (19) Kadar upravljavec referenčne vrednosti, ki postane pomembna, ne poskuša pridobiti dovoljenja, registracije, odobritve ali priznanja v predpisanem roku, mu je dovoljenje, registracija, odobritev ali priznanje zavrnjeno ali se mu dovoljenje, registracija, odobritev ali priznanje odvzame, pristojni organ ali ESMA, kot je ustrezno, za zmanjšanje tveganj, povezanih z uporabo neustrezno nadzorovanih pomembnih referenčnih vrednosti, izda javno obvestilo, v katerem navede, da pomembne referenčne vrednosti, ki jih zagotavlja ta upravljavec, niso primerne za uporabo v Uniji.
- (20) Uporabniki referenčnih vrednosti se zanašajo na preglednost v zvezi z regulativnim statusom referenčnih vrednosti, ki jih uporabljajo ali jih nameravajo uporabljati. Zato bi moral ESMA v registru upravljavcev in referenčnih vrednosti navesti tiste referenčne vrednosti, za katere veljajo najpodrobnejše zahteve iz Uredbe (EU) 2016/1011, ker obseg njihove uporabe v Uniji presega določen prag za pomembne

referenčne vrednosti, ker jih je nacionalni nadzornik ali ESMA označil za pomembne ali ker so ključne referenčne vrednosti. Iz istega razloga bi moral ESMA v navedenem registru navesti tudi referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, ki jih zagotavljajo upravljavci, ki imajo dovoljenje ali so registrirani. ESMA bi moral v registru navesti tudi referenčne vrednosti, za katere je pristojni organ ali ESMA izdal javno obvestilo o prepovedi nadaljnje uporabe te referenčne vrednosti. Da bi dodatno zmanjšali breme za uporabnike, bi morale biti vse take informacije takoj dostopne tudi na evropski enotni točki dostopa (ESAP).

- (21) Da bi zagotovili nemoten prehod na pravila, uvedena s to uredbo, in preprečili, da bi morali upravljavci postopek za registracijo ali izdajo dovoljenja opraviti več kot enkrat, bi morali pristojni organi in ESMA zagotoviti manj obremenjujoče postopke v zvezi z vlogami za upravljavce, ki že imajo dovoljenje, so registrirani, odobreni ali priznani in ki zaprosijo za novo dovoljenje, registracijo, odobritev ali priznanje v dveh letih od datuma začetka uporabe te uredbe o spremembi.
- (22) Da bi imeli pristojni organi in ESMA dovolj časa za pridobitev informacij o morebitnih pomembnih referenčnih vrednostih in za prilagoditev obstoječe infrastrukture novemu okviru, predlaganemu v tej uredbi o spremembi, bi bilo treba datum začetka uporabe te uredbe odložiti.
- (23) Uredbo (EU) 2016/1011 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Spremembe Uredbe (EU) 2016/1011

Uredba (EU) 2016/1011 se spremeni:

- (1) člen 2 se spremeni:
 - (a) vstavi se naslednji odstavek 1a:

„1a. Naslovi II, III, IV in VI se uporabljajo samo za ključne referenčne vrednosti, pomembne referenčne vrednosti, referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom.“;
 - (b) v odstavku 2 se točki (g) in (i) črtata;
- (2) v členu 3 se odstavek 1 spremeni:
 - (a) točka 22a se črta;
 - (b) točka 27 se črta;
- (3) člen 5 se spremeni:
 - (a) v odstavku 5, drugi pododstavek, se črta zadnji stavek;
 - (b) odstavek 6 se črta;
- (4) člen 11 se spremeni:
 - (a) v odstavku 5, prvi pododstavek, se črta zadnji stavek;
 - (b) odstavek 6 se črta;
- (5) člen 13 se spremeni:

- (a) v odstavku 3, prvi pododstavek, se črta zadnji stavek;
- (b) odstavek 4 se črta;
- (6) člen 16 se spremeni:
 - (a) v odstavku 5, drugi pododstavek, se črta zadnji stavek;
 - (b) odstavek 6 se črta;
- (7) v naslovu III se naslov poglavja 2 nadomesti z naslednjim:

„Referenčne obrestne mere“;
- (8) člen 18a se črta;
- (9) v členu 19a se doda naslednji odstavek 4:

„4. Upravljavci, ki nimajo dovoljenja ali niso registrirani v skladu s členom 34, ne smejo:

 - (a) zagotavljati referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod ali referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom;
 - (b) v imenu referenčnih vrednosti, ki jih dajejo na voljo za uporabo v Uniji, ali v pravni ali tržni dokumentaciji za te referenčne vrednosti navajati ali namigovati, da referenčne vrednosti, ki jih dajejo na voljo, izpolnjujejo zahteve, ki se uporabljajo za zagotavljanje referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod ali referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom.“;
- (10) člen 19d se črta;
- (11) člen 24 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 24

Pomembne referenčne vrednosti

1. Referenčna vrednost, ki ni ključna referenčna vrednost, je pomembna, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:
 - (a) referenčna vrednost se neposredno ali posredno uporablja v kombinaciji referenčnih vrednosti v Uniji kot sklicevanje pri finančnih instrumentih ali finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, katerih skupna povprečna vrednost je vsaj 50 milijard EUR na podlagi celotnega razpona zapadlosti referenčne vrednosti ali rokov zapadlosti v šestmesečnem obdobju, kadar je to primerno;
 - (b) referenčna vrednost je določena za pomembno v skladu s postopkom iz odstavkov 3, 4 in 5 ali postopkom iz odstavka 6.
2. Upravljavec nemudoma uradno obvesti pristojni organ države članice, v kateri ima sedež, ali ESMA, če ima sedež v tretji državi, kadar ena ali več referenčnih vrednosti upravljavca presega prag iz odstavka 1, točka (a). Po prejemu tega uradnega obvestila pristojni organ ali ESMA, kot je ustrezno, na svojem spletnem mestu objavi izjavo, v kateri navede, da je ta referenčna vrednost pomembna.

Upravljavec pristojnemu organu države članice, v kateri ima sedež, ali ESMA, če ima sedež v tretji državi, na zahtevo zagotovi informacije o tem, ali je bil prag iz odstavka 1, točka (a), dejansko presežen.

Kadar ima pristojni organ ali, v primeru upravljavca iz tretje države, ESMA jasne in dokazljive razloge za domnevo, da referenčna vrednost presega prag iz odstavka 1, točka (a), lahko pristojni organ ali ESMA izda obvestilo, v katerem navede to dejstvo. Tako obvestilo za upravljavca referenčnih vrednosti povzroči enake obveznosti kot uradno obvestilo iz odstavka 2. Pristojni organ ali ESMA vsaj 10 delovnih dni pred izdajo takega obvestila upravljavca zadevne referenčne vrednosti obvesti o svojih ugotovitvah in ga pozove, naj predloži morebitne pripombe.

3. Pristojni organ lahko po posvetovanju z ESMA v skladu z odstavkom 4 in ob upoštevanju njegovega mnenja določi referenčno vrednost, ki jo zagotavlja upravljaavec s sedežem v Uniji, ki ne izpolnjuje pogoja iz odstavka 1, točka (a), za pomembno, če ta referenčna vrednost izpolnjuje vse naslednje pogoje:

- (a) za referenčno vrednost ni ustreznih nadomestitev, ki jih narekuje trg, ali pa jih je zelo malo;

- (b) če se referenčna vrednost preneha zagotavljati ali se zagotavlja na podlagi vhodnih podatkov, ki ne predstavljajo več v celoti dejanskega tržnega ali gospodarskega stanja, ali na podlagi nezanesljivih vhodnih podatkov, bi to pomembno in negativno vplivalo na celovitost trgov, finančno stabilnost, potrošnike, realno gospodarstvo ali financiranje gospodinjstev in podjetij v njegovi državi članici;

- (c) referenčne vrednosti ni določil pristojni organ druge države članice.

Kadar pristojni organ ugotovi, da referenčna vrednost izpolnjuje merila iz prvega pododstavka, pripravi osnutek odločitve o določitvi referenčne vrednosti za pomembno ter o tem osnutku odločitve uradno obvesti zadevnega upravljavca in po potrebi pristojni organ matične države članice upravljavca. Zadevni pristojni organ se o osnutku odločitve posvetuje tudi z ESMA.

Zadevni upravljavci in pristojni organ matične države članice upravljavca imajo na voljo 15 delovnih dni od datuma uradnega obvestila o osnutku odločitve zadevnega pristojnega organa, odgovornega za določitev, da predložijo pisna mnenja in pripombe. Zadevni pristojni organ, odgovoren za določitev, obvesti ESMA o prejetih mnenjih in pripombah ter jih ustrezno upošteva, preden sprejme končno odločitev.

Pristojni organ, odgovoren za določitev, o svoji odločitvi uradno obvesti ESMA in jo brez nepotrebnega odlašanja objavi na svojem spletnem mestu, vključno z razlogi, zakaj je bila sprejeta, in posledicami te določitve.

4. Kadar se pristojni organ posvetuje o nameravani določitvi referenčne vrednosti za pomembno v skladu z odstavkom 3, prvi pododstavek, ESMA v treh mesecih izda mnenje, v katerem upošteva naslednje dejavnike glede na posebne značilnosti zadevne referenčne vrednosti:

- (a) ali je pristojni organ, ki prosi za mnenje, zadostno utemeljil svojo oceno, da so pogoji iz odstavka 3, prvi pododstavek, izpolnjeni;

- (b) ali bi, če se referenčna vrednost preneha zagotavljati ali se zagotavlja na podlagi vhodnih podatkov, ki ne predstavljajo več v celoti dejanskega tržnega ali gospodarskega stanja ali so nezanesljivi, to pomembno in negativno vplivalo na celovitost trgov, finančno stabilnost, potrošnike, realno

gospodarstvo ali financiranje gospodinjstev in podjetij v drugi državi članici, ki ni država pristojnega organa, ki prosi za mnenje.

Za namene točke (b) ESMA po potrebi ustrezno upošteva informacije, ki jih predloži organ, ki prosi za mnenje, v skladu s tretjim pododstavkom odstavka 3.

5. Kadar ESMA ugotovi, da referenčna vrednost izpolnjuje pogoje iz odstavka 3, prvi odstavek, točke (a) do (c), v več kot eni državi članici, o tem obvesti pristojne organe zadevnih držav članic. Te se dogovorijo, katera od njih bo zadevno referenčno vrednost določila za pomembno referenčno vrednost.

Če se pristojni organi ne strinjajo glede zadeve iz prvega pododstavka, zadevo predložijo ESMA, ESMA pa to nesoglasje reši v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

6. ESMA lahko na zahtevo pristojnega organa določi referenčno vrednost, ki jo zagotavlja upravljavec s sedežem v tretji državi, ki ne dosega praga iz odstavka 1, točka (a), za pomembno, če ta referenčna vrednost izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(a) za referenčno vrednost ni ustreznih nadomestitev, ki jih narekuje trg, ali pa jih je zelo malo;

(b) če bi se referenčna vrednost prenehala zagotavljati ali bi se zagotavljala na podlagi vhodnih podatkov, ki ne predstavljajo več v celoti dejanskega tržnega ali gospodarskega stanja ali so nezanesljivi, bi to pomembno in negativno vplivalo na celovitost trgov, finančno stabilnost, potrošnike, realno gospodarstvo ali financiranje gospodinjstev in podjetij v eni ali več državah članicah.

ESMA pred odločitvijo o določitvi in čim prej obvesti upravljavca referenčne vrednosti o svoji nameri ter ga pozove, naj ESMA v 15 delovnih dneh predloži utemeljeno izjavo, ki vsebuje vse ustrezne informacije za namene ocene v zvezi z določitvijo referenčne vrednosti za pomembno.

Kadar je ustrezno, ESMA čim prej pozove pristojni organ jurisdikcije, v kateri ima upravljavec sedež, da zagotovi vse ustrezne informacije za namene ocene v zvezi z določitvijo referenčne vrednosti.

ESMA utemelji vsako odločitev o določitvi, pri čemer upošteva, ali obstajajo zadostni dokazi, da so pogoji iz prvega pododstavka tega odstavka izpolnjeni, ob upoštevanju posebnih značilnosti zadevne referenčne vrednosti.

ESMA svojo utemeljeno odločitev objavi na svojem spletnem mestu in o tem brez nepotrebnega odlašanja uradno obvesti pristojni organ ali organe, ki so dali zahtevo.

7. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 49 za podrobnejšo določitev metode izračuna, ki se uporablja za določitev praga iz odstavka 1, točka (a), tega člena glede na razvoj trga, cen in zakonodaje.“;

(12) vstavi se naslednji člen 24a:

„Člen 24a

Zahteve za upravljavce pomembnih referenčnih vrednosti

- (1) Upravljavec referenčne vrednosti, ki izpolnjuje merilo iz odstavka 1, točka (a), člena 24(2), v 60 delovnih dneh po uradnem obvestilu iz navedenega člena zaprosi za dovoljenje ali registracijo pri pristojnem organu države članice, v kateri ima sedež. Če ima ta upravljavec sedež v tretji državi in če zadevna referenčna vrednost ni zajeta v sklepu o enakovrednosti, sprejetem v skladu s členom 30, ta upravljavec v 60 delovnih dneh po uradnem obvestilu iz člena 24(2) zaprosi za:
 - (a) priznanje ESMA v skladu s postopkom iz člena 32;
 - (b) odobritev v skladu s postopkom iz člena 33.
- (2) Upravljavec zadevne referenčne vrednosti v 60 delovnih dneh po določitvi iz člena 24(3), razen če je že pridobil dovoljenje ali je že registriran, zaprosi za dovoljenje ali registracijo pri pristojnem organu, odgovornem za določitev, v skladu s členom 34.
- (3) Upravljavec zadevne referenčne vrednosti v 60 delovnih dneh po določitvi iz člena 24(6), razen če je zadevna referenčna vrednost zajeta v sklepu o enakovrednosti, sprejetem v skladu s členom 30, zaprosi za:
 - (a) priznanje ESMA v skladu s postopkom iz člena 32;
 - (b) odobritev v skladu s postopkom iz člena 33.
- (4) ESMA ali pristojni organi uporabljajo nadzorna pooblastila in pooblastila za sankcioniranje, ki so jim podeljena v skladu s to uredbo, da zagotovijo, da zadevni upravljavci izpolnjujejo svoje obveznosti.
- (5) Pristojni organ ali ESMA izda javno obvestilo, v katerem navede, da pomembna referenčna vrednost, ki jo zagotavlja upravljavec, ni skladna s to uredbo in da je uporabniki ne bi smeli uporabljati, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:
 - (a) zadevni upravljavec v 60 delovnih dneh po uradnem obvestilu iz člena 24(2), določitvi iz člena 24(3) ali določitvi iz člena 24(6) ni začel postopkov za izpolnitev obveznosti iz odstavka 2 tega člena;
 - (b) postopki pridobitve dovoljenja, registracije, priznanja ali odobritve niso bili uspešni;
 - (c) ESMA je odvzel registracijo upravljavca v skladu s členom 31;
 - (d) ESMA je odvzel ali začasno odvzel priznanje upravljavca v skladu s členom 34(6);
 - (e) odobritev zadevnega upravitelja je bila preklicana;
 - (f) pristojni organ je zadevnemu upravljavcu odvzel ali začasno odvzel dovoljenje ali registracijo.

Pristojni organi brez nepotrebnega odlašanja obvestijo ESMA o vseh izdanih javnih obvestilih. ESMA vsa izdana javna obvestila objavi na svojem spletnem mestu. ESMA oziroma pristojni organ umakne javno obvestilo brez nepotrebnega odlašanja takoj, ko preneha razlog, zaradi katerega je bilo izdano.“;

- (13) v naslovu III se črta poglavje 6;
- (14) člen 29 se spremeni:
 - (a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Uporaba pomembnih referenčnih vrednosti, referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom“;

(b) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Nadzorovani subjekt ne dodaja novih sklicevanj na pomembno referenčno vrednost ali kombinacijo takih referenčnih vrednosti v Uniji, kadar je ta referenčna vrednost ali kombinacija referenčnih vrednosti predmet javnega obvestila, ki ga izda ESMA ali pristojni organ v skladu s členom 24a(5). Nadzorovani subjekt ne dodaja novih sklicevanj na referenčno vrednost EU za podnebni prehod ali referenčno vrednost EU, usklajeno s Pariškim sporazumom, ali kombinacijo takih referenčnih vrednosti v Uniji, kadar upravljavec teh referenčnih vrednosti ni vključen v register iz člena 36.

Nadzorovani subjekti redno preverjajo evropsko enotno točko dostopa (ESAP) iz člena 28a ali register ESMA iz člena 36, da preverijo regulativni status upravljavcev pomembnih referenčnih vrednosti, referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod ali referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, ki jih nameravajo uporabljati.

Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko ESMA ali pristojni organ, kot je ustrezno, dovoli uporabo referenčne vrednosti, za katero velja javno obvestilo, izdano v skladu s členom 24a(5), za obdobje šestih mesecev po objavi javnega obvestila, ki se lahko enkrat podaljša, če je to potrebno za preprečitev resnih motenj na trgu.“;

(c) vstavi se nov odstavek 1a:

„1a. Nadzorovani subjekt, ki uporablja referenčno vrednost v obstoječih finančnih pogodbah ali finančnih instrumentih, za katero velja javno obvestilo v skladu s členom 24a(5), to referenčno vrednost v šestih mesecih po objavi navedenega obvestila nadomesti z ustrezno alternativo ali izda in na svojem spletnem mestu objavi izjavo, s katero stranke obvesti, da ni ustrezne alternative.“;

(15) člen 32 se spremeni:

(a) odstavek 1 se črta;

(b) odstavka 2 in 3 se nadomestita z naslednjim:

„2. Upravljavec s sedežem v tretji državi, ki namerava pridobiti priznanje iz člena 24a(1) in (3), izpolnjuje zahteve iz te uredbe z izjemo člena 11(4) ter členov 16, 20, 21 in 23. Upravljavec s sedežem v tretji državi lahko izpolni ta pogoj z uporabo načel IOSCO o finančnih referenčnih vrednostih ali načel IOSCO za agencije za sporočanje cen nafte, kakor je ustrezno, če je to enakovredno izpolnjevanju zahtev iz te uredbe z izjemo člena 11(4) ter členov 16, 20, 21 in 23.

ESMA lahko pri ugotavljanju, ali je pogoj iz prvega pododstavka izpolnjen, in ocenjevanju skladnosti z načeli IOSCO o finančnih referenčnih vrednostih ali načeli IOSCO za agencije za sporočanje cen nafte, kot je ustrezno, upošteva:

(a) oceno upravljavca s sedežem v tretji državi, ki jo opravi neodvisen zunanji revizor;

- (b) potrdilo, ki ga izda pristojni organ tretje države, v kateri ima upravljavec sedež.

Če in kolikor lahko upravljavec iz tretje države dokaže, da je referenčna vrednost, ki jo zagotavlja, referenčna vrednost reguliranih podatkov ali referenčna vrednost za blago, ki ne temelji na predloženih podatkih prispevajočih oseb, katerih večina je nadzorovanih subjektov, upravljavcu ni treba izpolnjevati zahtev, ki se v skladu s členom 17 in členom 19(1) ne uporabljajo za zagotavljanje referenčnih vrednosti reguliranih podatkov in referenčnih vrednosti za blago.

3. Upravljavec s sedežem v tretji državi, ki namerava pridobiti priznanje, ima pravnega zastopnika. Pravni zastopnik je fizična ali pravna oseba s sedežem v Uniji, ki jo ta upravljavec izrecno pooblasti, da v zvezi z njegovimi obveznostmi, ki izhajajo iz te uredbe, deluje v njegovem imenu. Pravni zastopnik skupaj z upravljavcem opravlja funkcijo nadzora nad zagotavljanjem referenčnih vrednosti, ki jih določa upravljavec na podlagi te uredbe, in je pri tem odgovoren ESMA.“;

- (c) v odstavku 5 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Upravljavec s sedežem v tretji državi, ki namerava pridobiti priznanje iz odstavka 2, vloži vlogo za priznanje pri ESMA. Upravljavec vložnik predloži vse potrebne informacije, da ESMA dokaže, da je v času priznanja uredil vse potrebno za izpolnjevanje zahtev iz odstavka 2 v zvezi s svojo referenčno vrednostjo ali referenčnimi vrednostmi, ki so bile določene v skladu s členom 24. Kadar je ustrezno, upravljavec vložnik navede pristojni organ v tretji državi, ki je odgovoren za njegov nadzor.

ESMA v 15 delovnih dneh od prejema vloge oceni, ali je vloga popolna, in o tem uradno obvesti vložnika. Kadar je vloga nepopolna, vložnik predloži dodatne informacije, ki jih zahteva ESMA. Rok iz tega pododstavka se uporablja od datuma, ko vložnik posreduje take dodatne informacije.“;

- (16) člen 34 se spremeni:

- (a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Fizična ali pravna oseba s sedežem v Uniji, ki deluje ali namerava delovati kot upravljavec, predloži vlogo pristojnemu organu, imenovanemu na podlagi člena 40, države članice, v kateri ima ta oseba sedež, da bi pridobila:

- (a) dovoljenje, če zagotavlja ali namerava zagotavljati indekse, ki se uporabljajo ali se nameravajo uporabljati kot ključne referenčne vrednosti, kot pomembne referenčne vrednosti, referenčne vrednosti EU za podnebni prehod ali referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom;
- (b) registracijo, če je nadzorovani subjekt, ki ni upravljavec in zagotavlja ali namerava zagotavljati indekse, ki se uporabljajo ali se nameravajo uporabljati kot pomembne referenčne vrednosti, referenčne vrednosti EU za podnebni prehod ali referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, pod pogojem, da sektorska disciplina, ki se uporablja za nadzorovani subjekt, ne onemogoča dejavnosti zagotavljanja referenčne vrednosti in da noben zagotovljeni indeks ni ključna referenčna vrednost.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Vloga iz odstavka 1 se predloži v 30 delovnih dneh po sklenitvi sporazuma z nadzorovanim subjektom o uporabi indeksa, ki ga vložnik zagotovi za sklicevanje v finančnem instrumentu ali finančni pogodbi ali za merjenje uspešnosti investicijskega sklada, ali v rokih, določenih členu 24a(2) in (3), kakor je ustrezno.“;

(17) v členu 36(1) se dodajo naslednje točke (e) do (j):

- „(e) referenčne vrednosti, za katere velja izjava, ki jo objavi ESMA ali pristojni organ v skladu s členom 24(2), in spletne povezave do takih izjav;
- (f) referenčne vrednosti, za katere veljajo določitve pristojnih organov, uradno sporočene ESMA v skladu s členom 24(4), in spletne povezave do takih določitev;
- (g) referenčne vrednosti, za katere veljajo določitve ESMA, in spletne povezave do takih določitev;
- (h) referenčne vrednosti, za katere veljajo javna obvestila, ki jih izdajo ESMA in pristojni organi v skladu s členom 24a(5), in spletne povezave do takih javnih obvestil;
- (i) seznam referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, ki so na voljo za uporabo v Uniji;
- (j) seznam ključnih referenčnih vrednosti.“;

(18) v členu 41(1) se dodata naslednji točki (k) in (l):

- „(k) določijo referenčno vrednost kot pomembno v skladu s členom 24(3);
- (l) v primeru utemeljenih razlogov za sum kršitve katere koli zahteve iz poglavja 3A zahtevajo, da upravljavec za največ 12 mesecev preneha:
 - (i) zagotavljati referenčne vrednosti EU za podnebni prehod ali referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom;
 - (ii) s sklicevanjem na referenčne vrednosti EU za podnebni prehod ali referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, v imenu referenčnih vrednosti, ki jih upravljavci dajejo na voljo za uporabo v Uniji, ali v pravni ali tržni dokumentaciji za te referenčne vrednosti;
 - (iii) s sklicevanjem na skladnost z zahtevami, ki se uporabljajo za zagotavljanje takih referenčnih vrednosti, v imenu referenčnih vrednosti, ki jih upravljavci dajejo na voljo za uporabo v Uniji, ali v pravni ali tržni dokumentaciji za te referenčne vrednosti.“;

(19) člen 42 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) vsako kršitvijo členov 4 do 16, členov 19a, 19b, 19c in 21, členov 23 do 29 ali člena 34, kadar se uporabljajo, in“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) v točki (g) se točka (i) nadomesti z naslednjim:

„(i) za kršitve členov 4 do 10, člena 11(1), točke (a), (b), (c) in (e), člena 11(2) in (3), členov 12 do 16, člena 21, členov 23 do 29 in člena 34 vsaj

500 000 EUR oziroma ustrezna vrednost v nacionalni valuti na dan 31. decembra 2023 v državah članicah, v katerih euro ni uradna valuta, ali“;

(ii) v točki (h) se točka (i) nadomesti z naslednjim:

„(i) za kršitve členov 4 do 10, člena 11(1), točke (a), (b), (c) in (e), člena 11(2) in (3), členov 12 do 16, člena 21, členov 23 do 29 in člena 34 vsaj 1 000 000 EUR oziroma ustrezna vrednost v nacionalni valuti na dan 31. decembra 2023 v državah članicah, v kateri euro ni uradna valuta, ali 10 % celotnega letnega prometa glede na najnovejše računovodske izkaze, ki jih je odobrila uprava, pri čemer se upošteva višji znesek, ali“;

(20) člen 49 se spremeni:

(a) odstavka 2 in 3 se nadomestita z naslednjim:

„2. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov iz členov 3(2), 13(2a), 19a(2), 19c(1), 20(6), 24(2), 27(2b), 33(7), 51(6) in 54(3) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 30. junija 2024. Komisija pripravi poročilo o izvajanju prenesenega pooblastila najpozneje 31. decembra 2028. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Prenos pooblastila iz členov 3(2), 13(2a), 19a(2), 19c(1), 20(6), 24(7), 27(2b), 30(2a), 30(3a), 33(7), 48i(10), 48l(3), 51(6) in 54(3) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.“;

(b) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 3(2), 13(2a), 19a(2), 19c(1), 20(6), 24(7), 27(2b), 30(2a), 30(3a), 33(7), 48i(10), 48l(3), 51(6) ali 54(3), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.“;

(21) v členu 51 se vstavi naslednji odstavek 4c:

„4c. Pristojni organi in ESMA zagotovijo, da lahko upravljavci referenčnih vrednosti, ki so imeli dovoljenje ali bili registrirani, odobreni ali priznani na dan [Urad za publikacije, vstaviti datum, ki je datum začetka uporabe te uredbe o spremembi], uporabijo poenostavljeni postopek, kadar zaprosijo za dovoljenje, registracijo, priznanje ali odobritev v skladu s členom 24a(1), (2) oziroma (3), kot je ustrezno, do ... [Urad za publikacije, vstaviti datum, ki je datum začetka uporabe te uredbe o spremembi + dve leti].“.

Člen 2

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2026.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.
V Bruslju,

*Za Evropski parlament
predsednica*

*Za Svet
predsednik*